Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2218 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 20 iunie 1956

Citiți în pagina II-a:

• Literatura din R.P.R. și perspectivele ei de dezvoltare.

— Raport prezentat de tov. Mihai Beniuc la Congresul Scriitorilor din R.P.R.

Tineretea nu suportă stagnarea

Pasiunea pentru tot ce e nou, dorința arzătoare de a realiza fapte mărețe sînt caracteristice tinerei generații. Tineretea nu suportă stagnarea, lîncezeala, nedreptatea și reacționează spontan împotriva lor. Să dezvoltăm aceste calități ale tinerei generații și să le facem să slujească țelului inalt de făurire a unei lumi noi. Trăim o epocă de profunde schimbări revoluționare; în țara noastră se schimbă însăși baza economică a societății, se creează o societate nouă, socialistă. Organizația noastră revoluționară de tineret participă activ la marile înfăptuiri revoluționare, ei îi este specifică atitudinea combativă față de tot ce frînează mersul înainte. Combativitatea împotriva rutinei, stagnării, anchilozării, birocratismului etc., este un factor al progresului social. Din partea tineretului se cere o atitudine revoluționară, să nu se mulțumească cu realizările obținute, să nu treacă nepăsător pe lîngă lipsuri și greșeli, să scoată la iveală ceea ce împiedică mersul înainte și să ajute astfel la dezvoltarea noului care se plăsmuiește în această epocă. Partidul a acordat U.T.M.-ului dreptul de a dezbate larg și de a pune în fața organizațiilor de partid respective toate problemele muncii întreprinderilor, instituțiilor etc., în vederea lichidării lipsurilor din activitatea acestora. Este o datorie a utemiștilor de a folosi din plin acest drept pe care ni-l dă partidul. Sînt unele domenii de activitate în care în mod deosebit tinerii pot aduce un aport prețios la îmbunătățirea situației. In unele întreprinderi calificarea tineretului este neglijată, nenumărate propuneri de inovații zac luni de zile nerezolvate, în consfătuirile de producție nu se dezbat cele mai importante probleme. Educarea morală a tinerilor din școlile medii ori din învățămîntul superior este în unele locuri lăsată pe un plan secundar.

Activitatea în organizațiile U. T. M. este deosebit de favorabilă autoeducării tineretului în spiritul colectivismului, al răspunderii colective față de muncă, față de educarea morală a fiecărui membru. Critica tovărășească este severă și necruțătoare, dar ea izvorăște din încrederea colectivului în posibilitățile de îndreptare, în capacitatea de a se îndrepta a celui criticat. Să nu se uite însă faptul că sufletul tinerilor este plin de sensibilitate. De aceea critica trebuie făcută diferențiat. Bineînțeles, criteriul care indică tonul și ascuțimea criticii este gravitatea greșelii, dar totodată trebuie ținut seama și de particularitățile personalității fiecăruia, în așa fel încît critica să-și poată îndeplini rolul ei educativ. O critică prost făcută poate duce la rezultate contrare celor scontate. Critica de sus, sentențioasă, pe ton de comandă, arogant, rămîne fără ecou. In special activiștilor utemiști li se cere multă pondere, judiciozitate în mînuirea criticii. Combativitatea nu trebuie privită ca un scop în sine, ci ca un mijloc de educare comunistă a tineretului. Combativitatea prost înțeleasă de unii membri ai vechiului birou al Comitetului orășenesc U.T.M.-București l-a făcut să critice cu o nervozitate excesivă, să exagereze unele lucruri. Pe de altă parte, înțelegerea falsă a prieteniei și a obligațiilor reciproce ce decurg din ea îi face pe unii tineri să adopte o atitudine de așa zisă „înțelegere", de cocoloșire reciprocă a lipsurilor. In asemenea atmosferă bineînțeles că nu se mai poate vorbi de simțul răspunderii colective. Un rol hotărîtor pentru întărirea combativității tinerilor, a spiritului tovărășesc, îl are crearea unei opinii publice a colectivului. O opinie publică cu spirit critic dezvoltat, exigent față de toți membrii colectivului face ca fiecare să simtă controlul colectivului pentru orice acțiune a sa. Exigența opiniei publice a colectivului presupune în primul rînd exigență față de sine din partea fiecărui membru al acestuia. Numai dacă intransigența față de lipsurile altora se îmbină organic cu un spirit autocritic dezvoltat se creează posibilitatea desfășurării unei munci încununate de succes. Cum altfel decît lipsită de combativitate, de intransigență față de munca proprie poate fi caracterizată atitudinea Anei Chițoiu, activistă a Comitetului regional U.T.M.-Stalin, care își face munca de teren plimbîndu-se prin Agnita, în loc să îndrume organizațiile U.T.M. din satele raionului, să le ajute să convingă și să atragă tinerii țărani muncitori pe drumul cooperativizării agriculturii.

Dragostea pentru viața nouă, simțul de răspundere pentru construirea acestei vieți îi face pe tineri să fie combativi față de lipsuri, le dă curajul de a înfrunta greutățile, dirzenia și abnegația în lupta pentru învingerea lor. Ce altceva dacă nu combativitatea, pasiunea pentru construcția noii societăți dovedesc miile de tineri ce răspund cu înflăcărare chemării C.C. al U.T.M. de a merge să muncească pe șantierele tineretului? N-au trecut nici două săptămîni de cînd C.C. al U.T.M. a adresat tineretului chemarea de a pleca pe șantiere și mii de tineri din toate colțurile țării au și început munca. Ei nu se sperie de unele greutăți ale vieții de șantier. In nenumărate cazuri utemiștii au răspuns chemărilor partidului de a munci în împrejurări mai dificile, de a rezolva sarcini grele. Conștiința că fac o operă măreață, că prin munca lor grăbesc construcția societății, le dă tăria morală de a trece peste orice inconvenient de moment, îi face să privească în perspectivă, să vadă că alături de edificiile socialiste pe care le înalță cresc și ei, capătă experiență de viață, se califică, se călesc.

Conștiința de constructori ai lumii noi trebuie să trezească în tineri vigilența, grija pentru a păzi ceea ce clădim, ceea ce este al nostru, de acțiunile dușmanului, de influența ideologiei și a moralei burgheze. Lupta împotriva acestor influențe, învingerea lor nu este posibilă decît printr-o intensificare a propagandei marxist-leniniste în rîndurile maselor largi de tineret.

Influențele moralei burgheze asupra unor tineri care duc o viață superficială, dezordonată, cu manifestări huliganice etc. nu ne pot lăsa indiferenți. Ruperea acestor tineri de sub influențele nefaste, atragerea lor pe drumul unei vieți cinstite, de muncă, este o datorie a utemiștilor. La combinatul chimic din orașul Victoria cu un an în urmă erau tineri huligani, nedisciplinați în producție, care îngreunau munca altora, își petreceau timpul în beții etc. Organizația U.T.M. de aici a îndreptat focul criticii asupra acestora, cele 22 posturi utemiste de control au combătut comportările nejuste în muncă.

Pentru a canaliza resursele de energie ale tinerilor s-a organizat o intensă viață culturală, sportivă, s-au creat toate condițiile pentru ca tinerii să-și îmbogățească cunoștințele ideologice, să-și petreacă timpul liber în mod plăcut și instructiv. Roadele acestei munci se oglindesc în rezultatele frumoase obținute în producție de acei tineri, în felul lor nou de comportare.

Roadele întregii munci educative dusă de organizația U.T.M. se oglindesc în trăsăturile de caracter, în calitățile pe care le dovedesc tinerii în muncă și în viață. Educarea unei generații a îndrăzneților, a militanților curajoși pentru triumful socialismului, iată ce așteaptă partidul din partea U.T.M.

„Scînteia tineretului"

In cinstea Congresului Uniunii Tineretului Muncitor

Primele zile pe șantierul tineretului de la Iași

In urmă cu 56 ani, în bătrîna cetate moldoveană, Iașul, „prin grația lui dumnezeu și voința regelui" a fost decretată construirea conductei de apă Timișești-Iași.

Așa cum arată și cronica vremurilor, construirea acestei conducte s-a făcut prin grația monopolurilor franco-belgiene. Și așa s-a întîmplat că, încă cu mult înainte de a curge apa prin această conductă „au curs" profituri fabuloase în buzunarele întreprinzătorilor. Conducta de apă Timișești-Iași este unică în Europa prin lungimea ei: are 102 km. Renunțarea pe vremea aceea la proiecte mult mai avantajoase, ca de pildă aducțiunea apei din Prut sau Siret, a servit interesele marilor monopoluri.

Preocupați de interesele lor înguste, personale, vechii edili nu au ținut cont de interesele dezvoltării industriale a orașului Iași. Conducta Timișești-Iași, cu debitul ei modest, făcea față doar nevoilor de alimentare cu apă a populației.

Lipsindu-i între multe altele și apa, Iașul nu s-a putut dezvolta din punct de vedere industrial, rămînînd orașul tradițiilor istorice, al teilor bătrîni și al romantismului. Așa au cunoscut oamenii Iașul zeci de ani.

★

După eliberarea țării noastre, oamenii muncii din orașul nostru, puși la conducerea treburilor obștești, au avut de luptat din greu cu povara moștenirii regimurilor trecute. S-au făcut eforturi deosebite pentru sporirea debitului de apă, care să facă față nevoilor industriei în continuă dezvoltare. In scopul dezvoltării orașului Iași, partidul și guvernul au alocat anul acesta aproape 90 milioane lei pentru construirea conductei de aducțiune a apei din Prut. Vestea aceasta a umplut de bucurie inimile oamenilor muncii din Iași, care văd cum se satisface unul din vechile lor deziderate.

Iașul va avea, încă în prima jumătate a anului viitor, apă din belșug.

Imediat după publicarea Chemării Comitetului Central al U.T.M. am vizitat șantierul conductei de aducțiune a apei. Pe locul unde nu de mult se întindeau bălăriile, s-au înălțat zeci de barăci, perfect aliniate, s-au construit drumuri interioare pentru accesul camioanelor și tractoarelor.

In acea dimineață însorită, brigadierii erau adunați în careu. Citirea Chemării C.C. al U.T.M., din care au aflat că șantierul de aducțiune a apei din Prut a fost declarat șantier al tineretului, a stîrnit un val de puternice ovații. Vestea aceasta a sporit mîndria și răspunderea brigadierilor, ca un rezultat al prețuirii muncii lor.

După ținerea mitingului, tinerii s-au împrăștiat pe tot întinsul șantierului. Cei doi frați Baciu — Niculae și Emil — sînt nedespărțiți. Muncesc împreună cot la cot și, numai după cîteva zile, s-au evidențiat pe întreaga brigadă I-a. Exemplu în muncă pentru acești doi frați îl constituie comunistul Vizitiu Ștefan, comandantul brigăzii, fost brigadier pe șantierele Salva-Vișeu și Bumbești-Livezeni. E o mîndrie pentru toți tinerii că muncesc alături de un neobosit și încercat tovarăș.

Lucrările de săpare a șanțului pentru conductă continuă într-un ritm viu, plin de avîntul tineresc al brigadierilor.

Am mai vizitat și alte puncte ale șantierului. La racordul de linie ferată și la una din stațiile de repompare a apei se fac pregătiri în vederea venirii a încă 500 de tineri brigadieri care vor lucra pe șantier.

I. AGHINEI
corespondent al „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

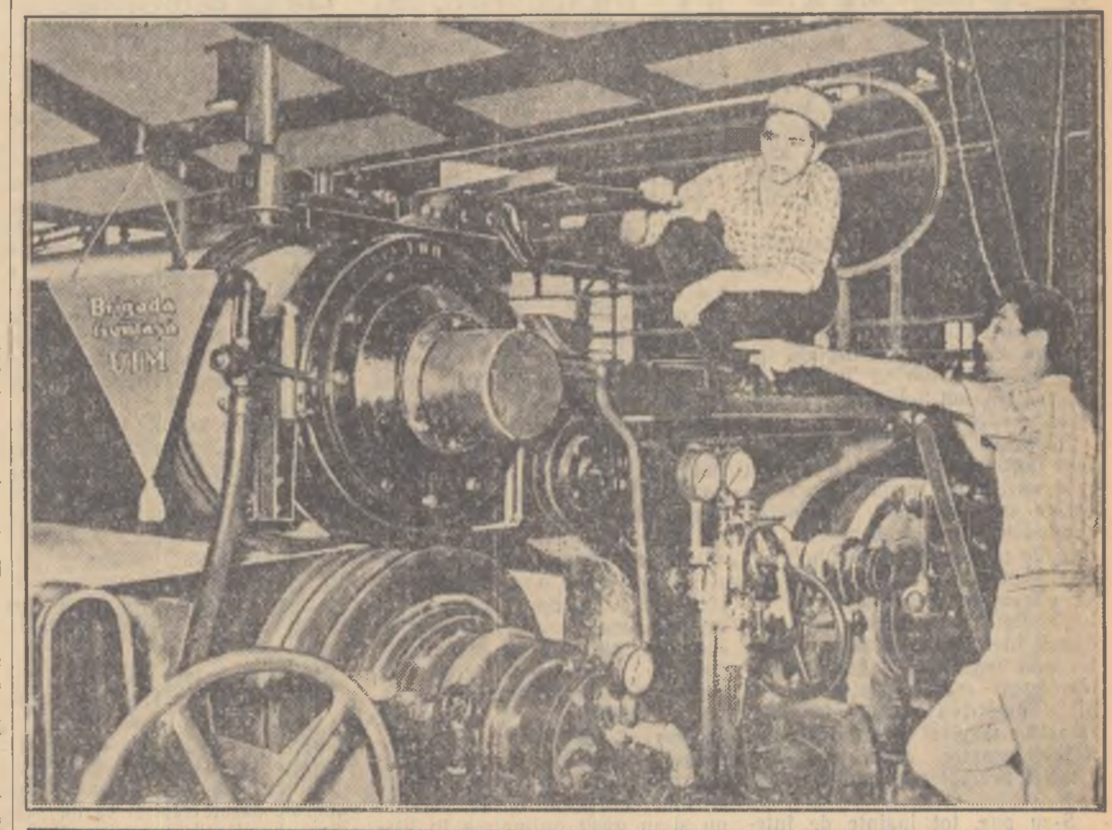
—◇○◇—

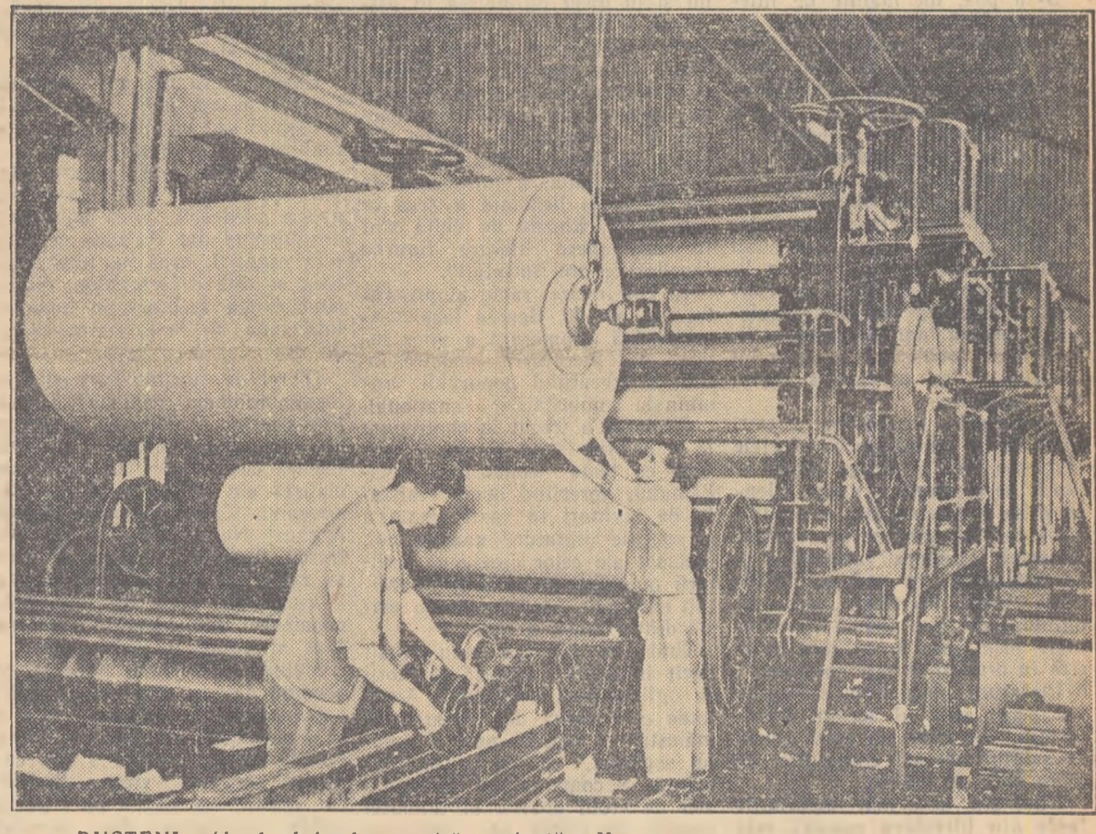
O delegație a Marii Adunări Naționale a R.P.R. a plecat spre Sofia

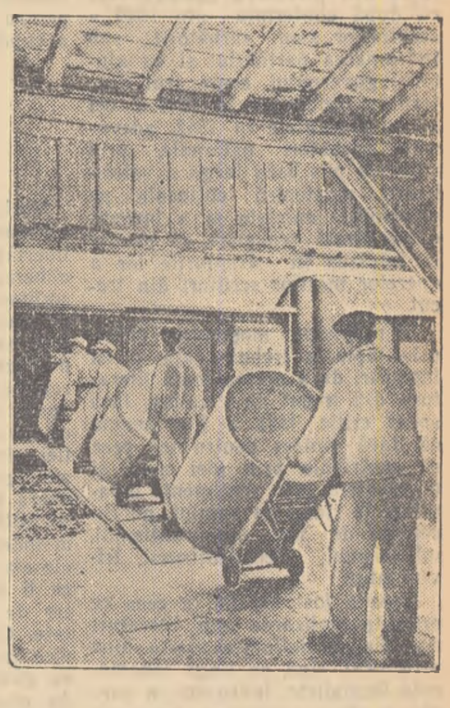
Răspunzînd invitației Adunării Populare a R.P. Bulgaria, marți seara a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Sofia, o delegație a Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Delegația este alcătuită din tovarășii: Mihail Roșianu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, scriitorul Geo Bogza, Ștefan Bontea, director al IPROMET, Irina Răchițeanu, artistă emerită a R.P.R. Gheorghe Codru, secretar al Comitetului regional Galați al P.M.R., Dumitru Dejeu, președintele sfatului popular al regiunii Hunedoara, prof. univ. Victor Cheresteșiu, director adjunct al Institutului de istorie al Academiei R.P.R., Maria Zidaru, președinta gospodăriei agricole colective din satul Păulești, regiunea Baia Mare, ing. Al. Drăgan, director al trestului de prelucrare a țițeiului — Ploești, Nicolae Popa, activist al C.C. al P.M.R., Constantin Adochiței, maistru crescător de vaci, Erou al Muncii Socialiste, Constantin Mesteacăn, învățător, deputați în Marea Adunare Națională a R.P.R.

Brigada de la colosul 8

BUȘTENI (de la brigada noastră volantă: M. Zonis, R. Costin, Fl. Popa).

La intrarea în Bușteni, te întîmpină construcțiile fabricii de hîrtie „1 Septembrie". Este o fabrică mare din care merge pînă departe peste hotare, faima hîrtiei romînești. Din Bușteni pleacă zeci și zeci de suluri uriașe cu hîrtie de ziar spre India, R. P. Chineză, Statul Georgia (S.U.A.) etc.

Cine sînt cei care veghează lîngă uriașele mașini ce prepară hîrtia? In fotografiile alăturate vom da răspunsul.

Colosul 8 e o mașină impresionantă după cum se și vede Brigada utemistă de aci condusă de tov. Petre Boteanu își îndeplinește angajamentul de a realiza zilnic — în cinstea celui de al II-lea Congres al U.T.M. — planul în proporție de 104—105%. Despre succesele de pînă acum ale brigăzii, vorbește grăitor fanionul din stînga. (foto nr. 1).

Acum sulul de hîrtie desprins din mașină va fi îndreptat spre tăiat. Intre timp locul i-a fost luat de un alt valț. Mașina nu are voie să stea nici o clipă. Brigada de aci este doar în luptă pentru întîietate cu cei de la colosul 8. Huzul Nicolae pregătește valțul pentru o nouă înfășurare. (foto nr. 2).

Vagoanele au tras la „peronul" fabricii. De aci hîrtia de ziar va călători spre „Casa Scînteii" sau departe, peste hotare. (foto nr. 3).

Mîndria noastră

CARACTER DÎRZ

Undeva pe Bărăgan, în stepa dobrogeană sau pe mănoasele cîmpii ale Olteniei, mulți mecanizatori își amintesc și acum de o consfătuire, ținută la Galați, cînd s-au decernat diplome celor mai buni tractoriști din țară. Își amintesc și de unul din cei care au primit diplome — un tînăr scund, îndesat, cu înfățișare de om puternic, dar plin de modestie. Angajamentul lui de atunci, exprimat în cuvinte scurte și simple, a stîrnit în sală o fierbere neobișnuită.

— In 1956 voi realiza 2575 hantri.

Tractoriștii din regiunea Galați n-au fost însă prea mult surprinși de acest angajament. Ei îl cunosc mai de mult pe Ioan Sfinteș, tractoristul de la gospodăria de stat „Berea Barbu" din raionul Filimon Sîrbu. Sînt mulți ani de cînd el își depășește cu regularitate planul, fiind unul dintre fruntașii luptei pentru creșterea productivității muncii cu tractoarele. Anul trecut a executat cu tractorul său D.T.-54, un volum de 2.075 hantri. Nimeni nu s-a mirat de aceea cînd, la o consfătuire regională, participanții l-au asaltat cu întrebările: Cum își organizează munca, ce metode folosește, cum alimentează tractorul, cum îl îngrijește și multe, multe altele.

Calm și sigur ca la comanda tractorului, cu aceeași modestie din totdeauna, Sfinteș a răspuns pe rînd la toate întrebările. A vorbit despre graficul orar și despre ciorapul de mătase prin care strecoară motorina, despre capacul găleții pentru motorină și despre cuplajele care-l ajută să folosească întreaga putere a tractorului, despre importanța fiecărui șurub de la tractor sau mașina remorcată, despre toate „mărunțișurile" care pot să-l ajute pe tractorist, atunci cînd are grijă de ele, ori să-i facă viața amară, atunci cînd nu le bagă-n seamă.

Sfinteș este în primul rînd, unul dintre cei cărora tractorul sau altă mașină nu le poate face cu nici un chip „viață amară": el își cunoaște bine meseria, o prețuiește și nu se mulțumește cu ce știe, ci caută mereu să intre tot mai adînc în tainele ei, să le stăpînească pe deplin, ca un adevărat maestru.

Fără îndoială că această latură a caracterului său l-a îndemnat să-și ia un angajament cu mult mai mare decît realizările de anul trecut. Cît despre plan, ce să mai vorbim? El a fost lăsat de mult în urmă. Intreg planul pe 1956 este de 685 hantri; or, numai în campania de primăvară, Sfinteș a executat 1003 hantri. Cît de departe va rămîne planul, în urma realizărilor la sfîrșitul anului, cînd vor mai fi trecut alte două campanii?

Un lucru cel puțin este sigur: angajamentul va fi realizat. Garanție stau hotărîrea și dîrzenia lui Sfinteș, caracterul lui de tînăr înaintat, de adevărat utemist.

Trei sferturi de veac de învățămînt tehnic superior

De la școlile de cultură generală ale veacului XVIII — în programa cărora erau și discipline cu caracter de știință aplicată — și pînă la academiile grecești, organizate în Principatele noastre în veacul XIX, cu programe în care figurau „epistimurile" — adică fizico-matematicile aplicate la topografie și construcție — învățămîntul tehnic la noi abia începea să se contureze.

Abia anul 1881 marchează sfîrșitul învățămîntului tehnic meșteșugăresc din țara noastră, supus schimbărilor și fără un profil determinat și începutul învățămîntului tehnic superior, organizat pe baze mai constante. Această organizare s-a datorat lui Gheorghe Duca, directorul școlii din 1881 și pînă în 1888. In timpul direcției lui Scarlat Vârnav, școala noastră de poduri a fost pusă pe plan de egalitate cu școlile similare din străinătate. Modificările structurale au ținut în pas cu vremea; în iunie 1920, școala de poduri și șosele s-a transformat în Școală politehnică iar în 1948, după reforma învățămîntului ea a devenit Institut politehnic.

Din 1881 pînă azi au trecut 75 de ani — în care viața Școlii politehnice apare sub două aspecte diferite: unul este acela dintre 1881-1948, — altul după 1948. In prima etapă, de 67 ani, Școala de poduri și șosele a avut o activitate restrînsă, impusă de faptul că industrializarea țării era pe plan secundar. In primul an, 1881, școala n-a dat nici un absolvent; în următorii zece ani numărul absolvenților a fost de 77. Intre 1881 și 1922, adică în 41 de ani, Școala de poduri și șosele a dat 553 de absolvenți.

Construirea socialismului în țara noastră a impus o restructurare a Școlii politehnice, transformată în Institut politehnic — menit să dea inginerii necesari în procesul de industrializare a țării. Institutul politehnic a fost organizat pe facultăți și secții, iar numărul studenților a sporit în fiecare an. Astfel, în actualul an școlar în Institutul politehnic sînt 5563 studenți, în afară de studenții cursurilor fără frecvență al căror număr se ridică la peste 2500.

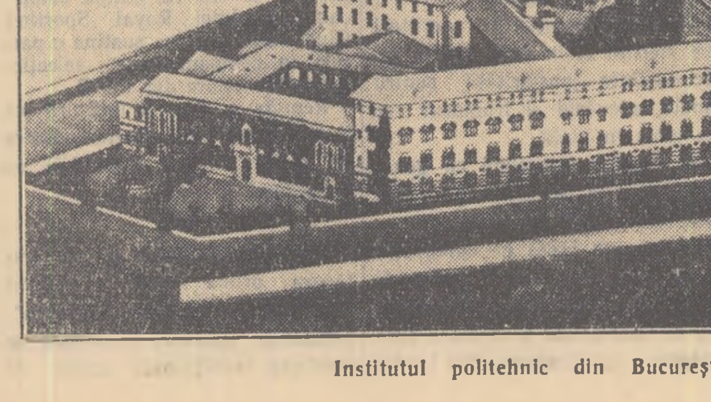
Activitatea se desfășoară în 8 mari amfiteatre cu peste 100 de locuri fiecare, 37 săli de curs, 4 săli de desen, 7 săli de proiecte, 4 biblioteci etc., care au o suprafață ce se ridică la 35.000 m²; căminele studențești au o suprafață locuibilă de 19.000 m², iar cantinele 2000 m².

Tînărul intrat în Institutul politehnic își dă seama de munca pe care o are de făcut. Activitatea din institut este programată amănunțit și munca se desfășoară în ritm regulat, planificat.

Posibilitățile de azi, comparate cu piedicile și greutățile de ieri, arată clar că în țara noastră este o viață nouă. Pentru această viață nouă, schimbul de mîine, format azi în Institutul politehnic, prezintă toate garanțiile. Pe porțile larg deschise ale Institutului politehnic intră, an de an, tineri dornici de învățătură; pe aceleași porți ei ies, după terminarea școlii, pregătiți, orientați, dornici de muncă. Ei nu trebuie să bată la uși închise, ca să obțină loc de muncă, pentru că Statul le asigură acest loc.

La 75 de ani de învățămînt tehnic superior putem privi cu încredere în viitor avîntul pe care l-a luat învățămîntul tehnic din 1948 pînă azi.

P. GHEORGHIU

Institutul politehnic din București

Congresul Scriitorilor din R. P. R.

Ședința din 19 iunie

Marți dimineață lucrările Congresului Scriitorilor din R.P.R. au continuat în sala Teatrului C.C.S. Scriitorul Al. Șahighian a prezentat raportul Comisiei de validare a Congresului. In raport se arată că în adunările generale ale secțiilor pe ramuri de creație din București și ale filialelor Uniunii Scriitorilor din R.P.R. au fost aleși 208 delegați la Congres, dintre care sînt prezenți 195, 13 delegați absentînd din motive întemeiate.

In anul 1949, cînd s-a convocat Conferința pe țară a scriitorilor, în vechea Societate a Scriitorilor din R.P.R. erau înscriși 233 membri. Azi Uniunea Scriitorilor din R.P.R. numără 445 membri definitivi și 144 membri stagiari.

La Congres participă 146 scriitori de limba romînă, 34 de limba maghiară, 9 de limba germană și 6 de alte limbi.

Congresul Scriitorilor din R.P.R. se prezintă ca un front în care și-au unit eforturile toate generațiile. La Congres se află 36 de delegați în vîrstă de 20-30 ani, 66 de delegați între 30-40 ani, 57 delegați între 40-50 ani și 36 în vîrstă de peste 50 ani.

Congresul este o imagine vie a rolului activ pe care îl joacă scriitorii în viața politică și obștească a țării. Printre delegați sînt 14 academicieni și membri corespondenți ai Academiei R.P.R., 6 deputați în Marea Adunare Națională și 12 deputați în alte organe ale puterii populare, 49 de delegați sînt laureați ai Premiului de Stat, 116 delegați sînt distinși cu ordine și medalii ale R.P.R.

Scriitorul Petru Dumitriu *a expus apoi coraportul asupra problemelor prozei contemporane.*

Scriitorul Aurel Baranga *a dat citire unor telegrame de salut trimise Congresului de: Uniunea Scriitorilor Albanezi, Elsa Triolet și Louis Aragon (Franța), Salvatore Quasimodo (Italia), François Mauriac (Franța), Academia de Artă din India și Nazim Hikmet.*

La Congres au mai sosit oaspeți de peste hotare: din R. Cehoslovacă — dr. I. P. Beneș și dr. Petr Karvaș; din R.P. Chineză — Chen Po-chi și Țang Ke; din Cuba — Nicolas Guillen; din Olanda — Kauwenaar; din R.P. Polonă — Stanislaw Dobrowolski; din Suedia — Henri Peter Mathis.

In cadrul discuțiilor a luat cuvîntul acad. Geo Bogza, *care a stăruit asupra răspunderii scriitorului față de poporul muncitor. El a făcut o evocare a vieții grele de altădată a poporului, a felului cum a învățat că poporului îi datorează totul. Geo Bogza a propus crearea unui monument funerar în amintirea lui Mihail Eminescu.*

Acad. Cezar Petrescu *a arătat că scriitorilor între cele două războaie le venea greu, din cauza societății de atunci, să descopere „eroul pozitiv" din viață, dar că astăzi tinerii scriitori talentați, cu ochi atent și spirit realist, au această posibilitate.*

Evidențiind condițiile materiale și morale cu mult superioare celor din trecut, scriitoarea Lucia Demetrius *a chemat tineretul să se arate la înălțime prin studiu și mai ales prin combaterea dezordinei în viață și în scris. Să strîngă legăturile cu generația vîrstnică și în același timp să nu se constituie în „bisericuțe", să urmărească interesele generale ale literaturii noastre.*

Scriitorul Dumitru Corbea *a vorbit despre experiența vieții trecute a poporului legată de experiența estetică a acestuia, de creațiile folclorice; apoi despre cerințele cititorilor și despre problemele orientării creației.*

Scriitorul Eusebiu Camilar, *membru corespondent al Academiei R.P.R., a subliniat că cititorii cer opere realizate nu dintr-o străbatere în fugă a țării, ci dintr-o asiduă legătură cu viața, cu evenimentele prezentului. El s-a ridicat împotriva acelora care consideră documentarea scriitorului drept o chestiune a sa personală și nu ca o chestiune de participare directă, nemijlocită a scriitorului la viața patriei.*

Lucrările Congresului continuă.

CONGRESUL SCRIITORILOR DIN R. P. R.

Literatura din R. P. R. şi perspectivele ei de dezvoltare

Raport prezentat de tov. Mihai Beniuc

Subliniind că „literatura nouă din Republica Populară Romînă este un rezultat şi o expresie a forţelor creatoare ale poporului nostru, eliberat de dominaţia capitalistă şi angajat în uriaşul proces de construire a socialismului pe plan intern şi de consolidare a păcii popoarelor pe plan internaţional“, raportul arată condiţiile sociale noi, crearea regimului de democraţie populară, construcţia socialistă, care stau la temelia avîntului de azi al muncii scriitorilor.

Noile condiţii politice, cu puterea de stat preluată tot mai masiv de popor prin lupte succesive, au deschis chiar de la început perspective largi şi revoluţiei culturale. Toată moştenirea culturală valoroasă a trecutului, naţională şi internaţională, trebuia să devină accesibilă clasei muncitoare şi ţărănimii muncitoare şi toate forţele creatoare, oamenii de ştiinţă, artişti, scriitori, trebuiau ajutaţi să-şi pună din plin capacitatea şi talentul lor în slujba poporului.

Cei mai buni scriitori s-au adunat sub steagul de luptă al partidului clasei muncitoare.

După ce a vorbit despre starea de lucruri existentă în literatură înainte de prima conferinţă pe ţară a scriitorilor şi înainte de crearea Uniunii Scriitorilor, raportorul a spus:

Important pe tărîm literar a fost faptul că partidul a pus în faţa scriitorilor imediat după eliberare cu claritate problema combaterii antirealismului în artă de pe poziţiile realismului şi i-a îndemnat chiar de la început să stăruie în însuşirea realismului socialist, îndeosebi prin studierea literaturii sovietice şi prin tot mai temeinica cunoaştere a ideologiei marxist-leniniste. Din lupta împotriva teoriilor idealiste în artă a rezultat consolidarea poziţiilor noastre care au deschis creaţiei drumul realismului socialist.

S-au pus, tot înainte de întemeierea Uniunii, bazele unei serioase cercetări istorice şi literare obiective cu privire la figuri mari de talia democratului revoluţionar Nicolae Bălcescu; s-a dus o uriaşă muncă de orientare a scriitorilor către problemele realităţii socialiste, s-a stimulat participarea la viaţa obştească, au fost ajutaţi mulţi tineri să-şi valorifice creaţia, dintre care unii astăzi constituie o mîndrie a literaturii noi, s-au făcut eforturi pentru ridicarea nivelului ideologic şi pentru familiarizarea scriitorilor cu problemele realismului socialist şi cu experienţa literaturii sovietice.

Conferinţa scriitorilor a avut rolul de a înmănunchia forţele existente, de a atrage altele în luptă, de a promova tinere talente şi de a fundamenta o organizaţie care să sprijine pe scriitori, material şi moral, ajutîndu-i şi îndrumîndu-i în vederea înfăptuirii unei literaturi „care să oglindească profundele transformări prin care trece ţara noastră în drumul ei spre socialism“, o literatură „care să fie ea însăşi un factor activ al acestor transformări“ — cum s-a spus atunci în salutul adresat conferinţei de către C.C. al P.M.R.

Unul din cele mai importante fapte din literatura noastră este că după conferinţa din 1949 a scriitorilor s-au sărbătorit, sub îndrumarea partidului şi cu ajutorul guvernului, centenarul naşterii lui Eminescu în 1950 şi cel al lui Caragiale în 1952, adevărate sărbători naţionale, prin care s-a pus baza largă a valorificării moştenirii culturale pe principiile leniniste şi a început o adevărată renaştere cu privire la intrarea în drepturile lor a operelor marilor scriitori din trecut.

In problema moştenirii culturale lupta a trebuit dată şi cu încercări de a prelua toată literatura din trecut de-a valma, fără spirit critic, fără a ţine seamă că dacă sîntem pentru tot ceea ce contribuie prin idei mari şi progresiste, prin sentimente umanitare la ridicarea omului, nu acceptăm de loc obscurantismul, misticismul, decadentismul, trivialitatea.

Grea a fost bătălia în ceea ce priveşte realizarea unei literaturi noi. Ea se defineşte foarte bine prin 1950, cînd pe lîngă fenomenele formaliste, îndeosebi în poezie, a căror combatere începuse, se manifestau acum fenomene supărătoare de proletcultism.

In 1951, la începutul anului, Uniunea Scriitorilor a avut o importantă plenară despre poezie, iar spre sfîrşitul anului o conferinţă — prima — cu tinerii scriitori din ţară, care a avut drept rezultat mobilizarea multor tinere talente. Plenara despre poezie din 1951 a dezbătut şi combătut, pe de o parte formalismul ca manifestare şi răsunet al ideologiei burgheze în poezie, mai ales în folosirea mijloacelor impopulare de către unii poeţi în creaţia lor, pe de altă parte proletcultismul, ca boală la fel de periculoasă a poeziei noastre, opunîndu-li-se amîndurora realismul socialist ca singurul drum al poeziei noi.

Mai importante sînt în anii de la instaurarea republicii succesele însăşi ale scriitorilor în acest timp. Şi despre ele trebuie să vorbim.

Literatura, fie că e vorba de opere scrise sau de creaţii orale, de cînd există ea pe lume, a îndeplinit o funcţie socială. In condiţiile noi din ţara noastră, cititorii sînt masa poporului în majoritatea lui. Pentru a înţelege succesele literaturii noi, este interesant a cunoaşte forţa de pătrundere a operelor literare în masele de cititori.

Cifrele, oricît ar părea de seci, au greutatea lor şi nu e lipsit de interes de a cunoaşte că între 1.I.1949 şi 1.IV.1956 au apărut în domeniul literaturii, în limba romînă şi în limbile minorităţilor naţionale, 4.941 de titluri însumînd 38.585 de coli editoriale şi 64.085.975 de exemplare. Din acestea revin 936 titluri pentru literatura contemporană; 727 de titluri pentru literatura pentru copii.

In continuare raportul citează şi alte cifre semnificative, dînd apoi date asupra reţelei de instituţii culturale care contribuie la răspîndirea cărţii literare.

Inainte de a trece mai departe, ţin să accentuez că scriitorul şi editorul sînt obligaţi să studieze mai adînc cerinţele şi perspectivele de viaţă ale cititorului.

Problema este: ce am realizat pentru cititorii noştri în aceşti ani?

La al II-lea Congres al P.M.R., s-a spus în raportul tovarăşului Gheorghiu-Dej: „Tot ce are mai talentat literatura şi arta romînească participă astăzi la opera de dezvoltare a culturii puse în slujba poporului“. Tot acolo s-a spus: „Oamenii de litere şi de artă au izbutit să creeze în ultimii ani opere care şi-au cîştigat pe merit dragostea poporului“. Aceste adevăruri nu pot decît să ne bucure nespus de mult pentru că ele confirmă o situaţie de fapt şi recunoaşterea unor eforturi încoronate de succes. „Dar — cum se spune mai departe în raport — succesele obţinute nu trebuie să ducă la crearea unei atmosfere festive de automulţumire. Multe dintre temele mari şi dintre aspectele fundamentale ale luptei eroice a poporului muncitor pentru construirea socialismului, ca şi din istoria ultimelor decenii, nu şi-au găsit oglindirea în literatură şi artă decît în slabă măsură. Unele opere suferă de tendinţa de a simplifica realitatea, de a o prezenta în chip schematic, ceea ce se manifestă îndeosebi în prezentarea slabă din punct de vedere artistic a superiorităţii noului, a procesului de înfrîngere şi lichidare a ceea ce este vechi. Lipsite de viaţă sînt în unele opere literare figurile făuritorilor noii societăţi“.

In continuare raportul prezentat de tov. M. Beniuc face o amănunţită enumerare a unor lucrări ale literaturii noastre închinate trecutului poporului romîn şi minorităţilor naţionale.

Raportul a trecut în continuare la o privire largă asupra literaturii cu tema construirii socialismului, apreciind opere realizate de scriitori în toate genurile şi speciile literaturii noastre noi, inclusiv ale celor create de scriitorii maghiari şi ai altor minorităţi naţionale, caracterizînd o seamă dintre aceste creaţii.

Unde va să zică n-au reuşit decît în slabă măsură scriitorii să oglindească realitatea? Acolo unde este vorba de redarea cu măiestrie a omului nou, a omului socialist, şi, în ultimă instanţă, a comunistului. E vorba aici de eroul pozitiv al timpului nostru, de piatra de încercare pentru capacitatea scriitorului de a cuprinde şi pătrunde esenţialul din spiritul epocii, este vorba de cheia de boltă a literaturii noi realist-socialiste şi dacă aici am realizat puţin înseamnă că n-am realizat îndestul principalul. Trebuie să aduci un astfel de om încît cititorii să spună „aşa aş vrea să fiu şi eu“ sau măcar „îmi place“, alături de oameni despre care cititorul să spună „aşa fereşte-mă doamne să fiu!“ sau „scîrnavă făptură!“.

In operele noastre lipsesc adeseori discuţii cu implicaţii ideologice mai adînci, deschideri de perspectivă marxist-leniniste despre soarta omului, clădite la modul literar pe înţelegerea dialectică, materialist-istorică a vieţii.

Care sînt cauzele scăderilor zugrăvirii omului nou în literatura noastră, în ciuda faptului că avem în acest sens succese demne de stima şi dragostea cititorului? Unii vor fi tentaţi să creadă că vinovat de toate acestea este numai scăzutul nivel artistic, forma nerealizată a operei, schematismul ei. De fapt schematismul unei opere şi impresia de sărăcie şi de cenuşiu pe care o face în consecinţă, rezultă, la scriitorul talentat, din necunoaşterea temei tratate, din lipsa de studiu stăruitor şi aprofundat al vieţii dar, desigur, adeseori şi din nepricepere artistică la antitalente.

Un scriitor bun nu construieşte un caracter „din cap“ ci din variata experienţă cu oamenii vii, cu faptele lor, din participarea însăşi a scriitorului la viaţă. Un scriitor printr-o operă a sa demonstrează ceva cititorilor. Iar fără clare concepţii despre realitate este cu neputinţă să te cîrmuieşti pe tine în multiplicitatea experienţei.

Există nu odată cazuri de idilism şi de poleială a realităţii, dar şi de negativism. Răul la negativism este nu că evidenţiază părţi negative ale realităţii, ci faptul că lasă să se creadă că-s generale aceste rele şi că nu poţi scăpa de ele, deci poziţia însăşi a scriitorului este străină de ideologia clasei muncitoare.

Cauza literaturii n-o serveşte după cum am spus, nici proletcultismul sau idealismul, nici formalismul sau negativismul ...

Scriitorul pledează pentru adevăr aşa cum îl vede, nu ca un avocat pledează, ci ca un artist, dezghiocînd din realitate ceea ce este esenţial, ceea ce este tipic, ceea ce este caracteristic. Şi de cînd există scriitori pe lume ei totdeauna au luat partea cuiva, au luat partea a ceva.

Direct de spiritul de partid se leagă problema realismului socialist pentru scriitorul comunist sau pentru acel scriitor care înfăţişează cu simpatie idealurile socialiste ale omenirii. Mihail Sadoveanu, Camil Petrescu, Tudor Arghezi, Nagy Istvan, Cezar Petrescu, Asztalos Istvan şi alţii au realizat opere care nu puteau fi concepute decît în condiţiile construirii socialismului şi au luat atitudine în consecinţă.

Metoda realismului socialist înseamnă de fapt punerea în aplicaţie a spiritului de partid în artă şi a capacităţii de tipizare, care este forma artistică de a face cunoscut adevărul vieţii. Scriitorul realist socialist nu poate vedea realitatea din punctul de vedere al lui Sirius, ci de pe poziţia unui marxist-leninist şi cercetînd-o ca atare, înfăţişînd-o ca atare el aplică metoda realismului socialist. Şi nu există aspect al vieţii şi al existenţei, fie că este vorba de ceea ce unii numesc „eternul uman“ şi pentru care cer tratament special in artă, sub specie aeterni, fie că este vorba de ceea ce se schimbă vizibil sub ochii noştri, ca să nu poată fi tratat de pe poziţia ideologică a unui comunist.

Nu încape îndoială că în literatura noastră a cîştigat teren şi a devenit dominant realismul-socialist, nu că nu ar exista realizări de alt tip, dar nu acestea, nici aspectele ce contravin realismului socialist în unele lucrări, sînt dătătoare de ton.

Eu nu cred că trebuie să existe nici un fel de portofranco la noi în mişcarea literară unde să se poată desface orice mărfuri literare şi ideologice. Cu aceasta n-ar fi de acord scriitorii, în primul rînd, ca în cazul Jar, ce a însemnat o recrudescenţă a liberalismului în artă, cînd au protestat energic.

Potrivnic idilismului, care este egal cu ciupitul stafidelor din cozonac sau cîteodată cu stropirea cu apă de trandafir a opincilor, ca să miroasă frumos, dar potrivnici şi negativismului, care vede numai noroiul de pe încălţăminte nu şi încălţămintea, realismul socialist a stat la temelia celor mai bune lucrări ale noastre de după eliberare, ca metodă de lucru.

In opera literară — de cele mai multe ori înainte ca scriitorul să se fi aşezat la masă — construcţia operei în linii mari, în imaginea ei de ansamblu, în desfăşurarea acţiunii, subiectul, conflictele, caracterele, replicile cheie, tablourile de viaţă sînt gata, frămîntate cîte odată în răgazurile aparente ale scriitorului, în viaţa lui vîntuită mereu de vedeniile viitoarelor sale opere.

Limba scriitorului, proză sau vers, pe care mulţi o confundă cu forma sau o consideră ca elementul principal al ei este un mijloc de natura liniei sau a culorii, ele singure nu fac imaginea; imaginea se întruchipează prin ochiul artistului care reflectă realitatea şi se traduce în linii, culori şi lumină. Aşa şi opera literară se traduce în cuvinte literare care o deosebesc de ale omului în conversaţia curentă nu pentru că ar fi altele, sînt tot aceleaşi, dar sînt folosite altfel.

In cartea literară ideea trebuie să fie exprimată artistic în conflicte, în imagini zguduitoare şi înălţătoare, în personaje angrenate în relaţii complexe, pe poziţii deosebite, prin care să pună în vibraţie cele mai adînci resorturi ale inimii omului, să-l silească să vadă realitatea mai bine, şi să-l oblige să lupte pentru frumuseţea vieţii şi binelui omului pe pămînt.

In continuare raportul a analizat succesele dobîndite de scriitorii romîni şi ai minorităţilor naţionale în realizarea unei adevărate măiestrii literare, subliniind că e o sarcină a criticii aceea de a scoate la iveală aspecte negative ale artei noastre literare, lungimea excesivă a unor romane cîteodată anunţate în volume numeroase, lipsa nuvelei şi schiţei, adevărate pietre de încercare pentru scriitori; prozaismul multora din lucrările în versuri; banalitatea dialogului şi a replicilor în teatru, trivialitate, naturalism.

Libertatea creaţiei şi personalitatea scriitorului

Vorbind de varietatea tematică afirmam că ea este un semn al libertăţii creaţiei noastre după eliberare, căci singur hotărăşte scriitorul ce zonă a realităţii, ce perioadă a istoriei supune cercetării sale de pe poziţiile şi de pe platforma de luptă ce i-a creat-o regimul puterii populare. La fel se poate susţine, pe bună dreptate, că tot un semn al libertăţii creaţiei sînt manifestările puternice ale personalităţii artistice în opera literară a scriitorilor noştri, stilul propriu, înclinaţia spre metodele zugrăvirii sever realiste ale efuziunii romantice şi tot ceea ce îi dă creaţiei artistice caracter de autenticitate şi originalitate. Cuvintele lui Lenin cu privire la această problemă, la noi au găsit o largă aplicaţie, în ciuda greşelilor care s-au făcut în această privinţă. Repet aceste cuvinte deşi cu toţii le cunoaşteţi: „Nu încape îndoială că problema literară se pretează cel mai puţin unei egalizări mecanice, unei nivelări, dominaţiei majorităţii asupra minorităţii. Nu încape îndoială că în această chestiune este necesară asigurarea unui spaţiu cît mai larg iniţiativei personale, înclinaţiilor individuale, mai mult spaţiu pentru gîndire şi imaginaţie, formă şi conţinut“. A existat acest spaţiu? Fără îndoială că el a fost asigurat de partid.

Fapt este că n-a existat mai ales de la instaurarea Republicii o pauză în creaţie, o stopare a avîntului literar.

Desigur că au existat şi greşite înţelegeri ale aplicării liniei partidului în artă de către unii scriitori cu posturi de răspundere ca Traian Şelmaru, Nicolae Moraru etc. Linia partidului însă era clară: valorificarea pe principii leniniste a moştenirii literare în tot ceea ce are progresist şi bine realizat artisticeşte, servind culturalizării maselor, promovarea unei literaturi realist-socialiste, oglindind transformările revoluţionare prin care trecem; combaterea oricăror manifestări şi influenţe idealiste în literatură, îndeosebi concepţiile decadente burgheze.

Greşeli mai serioase s-au făcut atunci cînd, chiar de la conducerea Uniunii Scriitorilor s-a exercitat o critică sentenţioasă, administrativă cu pretenţii de principialitate exclusivă „ex cathedra“. Fără îndoială că această greşită, dar în general nu rău intenţionată metodă de apărare a liniei partidului, a dăunat literaturii. Cei care s-au pretat temporar la folosirea acestor metode traduse în practică printr-un amestec exagerat şi mecanic în opera de creaţie prin îndrumarea prea restrictivă către unele teme în dauna altora au fost criticaţi şi pînă la urmă au plecat de la conducerea treburilor literare. Atitudinea pentru un timp rezervată şi păgubitoare intereselor literare faţă de Tudor Arghezi, critica respresivă faţă de unele greşeli reale ale lui Ov. S. Crohmălniceanu sau faţă de o nuvelă a lui Marin Preda, supunerea la lungi şi interminabile discuţii a unor lucrări ale lui Eusebiu Camilar sau Cicerone Theodorescu; judecata dogmatică şi slaba fundamentare a criticilor aduse lui I. Vitner cu prilejul discutării problemelor tipicului în aprilie 1953 în discuţiile despre poezie, Mariei Banuş pentru nişte versuri cu grabă judecate „intimiste“ şi lui Marcel Breslaşu, pentru nişte declaraţii deschise şi sincere care îl făceau suspect de inveterat formalist sau decadent; — toate acestea şi altele au fost nesănătoase manifestări ale acelei epoci. Culminante ca greşeli în acest sens au fost îndeosebi discuţiile cu privire la tipic în aprilie 1953, prin dogmatism şi sentenţiozitate. Incă în acelaşi an conducerea partidului a început lungi dezbateri la Comitetul Central, continuate în 1955, pentru a limpezi aceste probleme, şi s-au luat măsuri de îndreptare a situaţiei. Dar a crede că numai astfel de lucruri s-au petrecut atunci şi a le socoti prin excelenţă definitorii pentru acei ani înseamnă a se înşela sau a ţine ochii închişi faţă de laturile esenţiale ale adevărului. La drept vorbind nimeni nu are de ce poza în martir sau în victimă a acelor metode. Eu nu cunosc nici un caz căruia să nu i se fi făcut dreptate.

Această încercare de a „dezgropa morţii“ nu este de altfel decît o manevră a elementelor căzute sub influenţa ideologiei burgheze, care acum ridică steagul liberalismului în artă şi în general pe frontul ideologic cu scopul vădit de a lovi în revoluţia noastră culturală, în justa orientare dată de partid în politica literară şi artistică. Aşa se explică la noi ieşirile antipartinice ale lui Alexandru Jar şi susţinerea lui de către I. Vitner şi M. Davidoglu.

S-ar putea întreba unii din afară „Ce fel de libertate este aceea de a nu putea scrie împotriva poporului, partidului, patriei, progresului? De a nu putea face tumbe suprarealiste sau de a dansa pe funie deasupra prăpăstiilor metafizice, în mînă cu parasolul idealismului? De a nu te putea exprima păsăreşte dacă îţi place păsăreasca, ci numai pe înţelesul tuturor, al „gloatelor“? Adică libertatea este numai de a alege tema dorită, de a folosi stilul personal, de a sluji poporului, socialismului, pacea“? Da, vom putea răspunde, asta este libertatea noastră, pe care n-am avut-o înainte.

Intre introducerea liniei partidului în creaţia literară şi putinţa cuiva de a-şi rezolva liber talentul în interesul poporului său şi a înaltelor idealuri umanitare definite ca ţeluri de atins de către comunist nu există contradicţie, ci dimpotrivă o perfectă concordanţă. Desigur, aceasta nu e „libertatea“ incendiatorului templului Dianei din Efes — ci libertatea omului care înţelege necesitatea convieţuirii în societate şi a treptatei dezrobiri a lui de sub jugul exploatării.

In continuare, raportul dă o serie de date cu privire la situaţia nouă a scriitorului în R.P.R. — împrumuturi acordate de Fondul Literar, ajutoare, case de odihnă, de creaţie, ajutor medical etc, precum şi date cu privire la publicaţiile Uniunii Scriitorilor.

Pentru o creaţie care să pătrundă în mase nu este necesară numai o rezolvare a problemelor materiale (rezolvarea ce a avut loc în linii mari şi continuă să aibe loc zi de zi) ci şi o justă orientare ideologică.

Sarcinile noastre

Nu este cinstit să ne acoperim greşelile, ele au existat, făcute de noi toţi în măsuri variate. Dar, dacă e necinstit să ne acoperim greşelile, mai necinstit este să facem uitate succesele, condiţiile prielnice de dezvoltare a literaturii create de partid şi de guvern.

Raportul stăruie apoi asupra unor lipsuri organizatorice ale Uniunii Scriitorilor.

Evocînd situaţia internaţională şi internă raportul se ocupă de sarcinile principale ale scriitorilor în momentul de faţă.

Noi, scriitorii, facem parte din sectorul ideologic al vieţii poporului nostru şi sîntem chemaţi să contribuim la lupta lui actuală, precum şi la lupta popoarelor pentru definitiva înlăturare a primejdiei războaielor. Nu poţi combate poziţiile ideologiei burgheze, concepţiile idealiste în artă fără ca tu însuţi să fii un bun marxist şi teoretic şi practic. De aceea prima sarcină a scriitorilor, tocmai pentru că sînt militanţi în sectorul ideologic, trebuie să rămînă consolidarea ideologică şi sporirea cunoştinţelor marxist-leniniste pe de o parte, iar pe de altă parte cunoaşterea multilaterală a vieţii, a oamenilor, a spiritului timpului nostru.

Dar vom putea înainta pe acest rodnic drum — care ne-a asigurat succesele obţinute — fără ca de acum înainte să combatem orice manifestări şi elemente străine ideologiei noastre? Mulţi au socotit la noi în ultimii ani că oamenilor de ştiinţă, scriitorilor, artiştilor şi în general intelectualilor trebuie să le trecem cu vederea greşelile. Unii spun chiar că este primejdios să combatem liberalismul, manifestat cîteodată în rîndul intelectualilor, căci i-am putea supăra pe aceştia şi am putea dăuna astfel „alianţei“ dintre clasa muncitoare şi intelectuali. Noi nu i-am aplica însă aceluia ce se supără pentru critica adusă greşelilor lui, vorba lui Ion Creangă: „In cămaşa în care s-a mînie, în aceea s-a desmînie“, căci intelectualii noştri, cei care muncesc cu tragere de inimă, şi cîte odată şi cei care muncesc cu mai puţină tragere de inimă, au mai multe cămăşi, iar aceste cămăşi se fac din banii munciţi cu greutate de întregul popor muncitor. Cei mai mulţi intelectuali şi fără discuţie partea cea mai mare şi cea mai bună dintre scriitori este împotriva oricăror concesii pe tărîm ideologic.

Unii, interpretînd greşit faptul că comuniştii se pronunţă pentru coexistenţa paşnică şi pentru întrecerea economică pe plan internaţional între socialism şi capitalism sau răstălmăcind combaterea eronatei dogme cu privire la ascuţirea artificială a luptei de clasă în perioada de trecere la socialism, îşi închipuie că vom turna de acum apă în vin şi vom combina o nouă băutură filozofică idealisto-materialistă sau că, în ceea ce priveşte lupta de clasă trebuie să urmeze dacă nu o stingere, cel puţin o pauză. Noi, însă nu avem să ne luptăm numai cu rămăşiţele capitaliste din conştiinţa oamenilor şi cu influienţe asupra lor ale ideologiei burgheze, antipopulare şi reacţionare. La noi clasele antagonice mai există, mai există şi purtători ai ideologiei adverse concepţiei marxist-leniniste şi adversari ai oamenilor muncii. Atît timp cît duşmanul n-a fost încă dezarmat definitiv, va continua lupta de clasă, şi atît timp cît se mai simte influenţa ideologiei burgheze sau se mai iveşte un purtător al ei, lupta noastră ideologică trebuie dusă cu asiduitate şi neînduplecat. Inţelegem să nu năsocim duşmani, dar nu înţelegem să capitulăm în faţa acelor ce există şi mişcă.

Ridicarea nivelului ideologic, strîngerea legăturilor cu realitatea noastră şi combaterea ideologiei burgheze sînt sarcini ale fiecărui scriitor devotat partidului şi regimului democrat din ţara noastră. O deosebită grijă mult mai mare ca în trecut trebuie să acordăm însă din acest punct de vedere scriitorilor tineri. La ultima consfătuire pe ţară a tinerilor scriitori s-au ridicat voci pentru redarea în literatură a „adevărului integral“, înţelegîndu-se prin aceasta o reflectare obiectivistă a realităţii, sau faptul că în locul raportului existent la noi între clase, de conflict şi luptă, s-a ajuns de către unii la formula de „coexistenţă complicată“, o variantă a coexistenţei paşnice aplicată la raporturile de clasă în faza construirii socialismului şi să nu-i îndemnăm pe tineri să se desprindă de viaţă, de realitate, printr-o prea grabnică profesionalizare, care duce la considerarea de sus şi a fenomenelor vieţii şi a semenilor lor din societate.

Toate cele spuse pînă acum sînt în realitate numai condiţii indispensabile pentru realizarea unor opere valoroase. Problema este cum să ridicăm nivelul artistic al operelor noastre? Cititorii, dacă nu le place opera, o lasă la o parte, că nu sînt plătiţi s-o citească. Scriitorul trebuie să se bizuie mai presus de orice pe forţele sale proprii, priceperea sa de a gîndi în imagini şi de a construi tablouri de viaţă şi caractere, pe capacitatea sa de a condensa în chip sintetic şi armonios în cuvinte simţămintele sale şi ale altora, pe experienţa de viaţă, pe cultura sa, pe tot ce a învăţat de la meşterii săi sau din operele acestora şi, în momentul suprem, lepădîndu-se de toate acestea sau avîndu-le perfect asimilate în structura fiinţei sale întocmai ca culoarea ochilor sau tăria voinţei, să se bizuie pe inspiraţie. Scriitorul nu poate aştepta 25 de ani după inspiraţie şi mai puţin pot aştepta alţii după el, şi eventual să-l şi hrănească în acest interval. Scriitorul trebuie să-şi pregătească inspiraţie printr-o grea transpiraţie, prin eforturi multiple, variate şi îndelungate.

Ce trebuie să facem noi practic, pentru ridicarea nivelului artistic al literaturii noastre? In primul rînd printr-o critică bine orientată ideologiceşte şi pusă la punct cu problemele esteticei marxiste să fim cît se poate de exigenţi faţă de operele ce apar, să promovăm cu precădere şi cu toată căldura tot ceea ce înseamnă justă şi artistică oglindire a realităţii noi şi să scoatem în evidenţă tot ceea ce trebuie evitat de un scriitor. In al doilea rînd, în redacţiile şi editurile noastre să nu se dea drumul decît la lucrări bine realizate nu numai ca conţinut de viaţă şi ca orientare ideologică, ci şi artisticeşte, fără să se ţină seama de numele autorului şi de orice presiuni s-ar exercita din partea cuiva asupra redacţiei, ţinînd însă şi editurile seamă de prioritatea pe care trebuie s-o aibă lucrările despre contemporaneitate, capabile să educe oamenii muncii în spirit socialist. In al treilea rînd, să se ţină necontenit seamă de efectul pe care-l au operele noastre în masa cititorilor muncitori şi ţărani şi în rîndurile tineretului, principalul nostru consumator de literatură. In al patrulea rînd să facem loc ori cărei forme literare bine realizate artisticeşte, dacă forma serveşte în mod clar şi fără echivoc ideile noastre, concepţia noastră despre lume, şi dacă ea nu dăunează întru nimic caracterului popular al artei, comunicabilităţii ei pentru masele largi de cititori. Realismul socialist nu se limitează la nici o formulă artistică şi este gata s-o îmbrăţişeze pe oricare, cu condiţia să acţioneze asupra conştiinţei oamenilor, în sensul idealurilor marxist-leniniste, chiar dacă nu direct şi dintr-o dată; să nu înstrăineze, ci să apropie cît mai mult masele omeneşti de aceste idealuri.

Noi sîntem din punctul de vedere al creaţiei artistice în procesul unei renaşteri, o renaştere care se anunţă a fi de o grandoare cum n-a mai cunoscut omenirea, a spus raportorul, referindu-se la realizările literaturii realismului socialist şi dînd ca exemplu o seamă de mari opere ale secolului nostru.

La noi în ţară această renaştere a început acum 12 ani, iar linia pe care s-o urmăm în continuare ne-o dă avangarda clasei muncitoare, partidul nostru, în lucrările celui de al II-lea Congres al P.M.R.

E necesar să combatem toate piedicile care ne stau în cale — şi din ele fac parte unele rele interne ca tămîierea reciprocă, spiritul de grup, tendinţa de a prefera o atmosferă stătută unei discuţii curajoase, adînc principiale, pătrunse de spirit de partid — cum se arată în raportul de activitate al C.C. al P.M.R. Iar asupra răului principal — ideologia străină şi duşmănoasă marxism-leninismului — ni se atrage atenţia în mod deosebit.

„Sîntem convinşi — se spune în raportul C.C. al P.M.R. — că scriitorii şi artiştii noştri vor dărui poporului opere demne, prin conţinutul lor de idei şi prin forţa lor artistică, de epoca furtunoasă a transformărilor revoluţionare pe care le trăieşte patria noastră“.

Noi scriitorii, avem datoria de a contribui la sporirea binelui şi de a ajuta la combaterea răului, prin ţinerea în faţa oamenilor a oglinzii fermecate în care se vede adevărul în imagine artistică. Aceasta îmbărbătează pe cei buni şi bagă teama în cei răi. De vom face ca nişte adevăraţi maeştri ai cuvîntului această grea treabă, poporul ne va mulţumi.

Fiecare generaţie de scriitori are meritul ei în faţa istoriei şi recunoştinţa posterităţii pentru binele, adevărul şi frumosul ce l-a adus în viaţă.

Să luptăm împreună cu generaţia noastră, mergînd pe drumul realismului socialist.

In această luptă ne călăuzeşte şi pe noi ca pe toţi oamenii muncii partidul clasei muncitoare, ne luminează învăţătura fără moarte a lui Vladimir Ilici Lenin.

Un gest măreţ de prietenie

— SIMPOZIONUL DE LA CASA PRIETENIEI ROMINO-SOVIETICE —

La Casa Prieteniei Romino-Sovietice din str. Batiştei nr. 14 a avut loc marţi seara un simpozion cu tema: „Un măreţ gest de prietenie al U.R.S.S. faţă de poporul romîn“.

Au fost prezenţi Octav Livezeanu, vicepreşedinte al ARLUS-ului, Camil Ressu, preşedinte de onoare al Uniunii Artiştilor Plastici din R.P.R., V. V. Skorniakov, ataşat al Ambasadei Uniunii Sovietice, numeroşi oameni de ştiinţă, artă şi cultură, studenţi şi alţi oameni ai muncii. Academicienii Barbu Lăzăreanu, director general al Bibliotecii Academiei R.P.R., G. Oprescu, directorul Institutului de istorie a artei al Academiei R.P.R. şi Em. Condurachi, directorul Institutului arheologic al R.P.R. au vorbit despre însemnătatea gestului Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. care a hotărît să transfere guvernului R.P.R. tezaurul nostru de artă cultă, religioasă şi populară, ţesături şi obiecte bisericeşti, datînd din secolele XVI şi XVII, colecţii numismatice vechi, precum şi tezaurul de la Pietroasa ce poartă numele de „Cloşca cu pui“.

A urmat un program artistic.

Delegaţia parlamentară bulgară a revenit în Bucureşti

După ce au făcut o călătorie de cîteva zile prin ţară, membrii delegaţiei Adunării Populare a R. P. Bulgaria, care se află în ţara noastră la invitaţia Marii Adunări Naţionale a R.P.R., s-au înapoiat luni seara în Capitală.

In cursul zilei de marţi delegaţia parlamentară bulgară a făcut mai multe vizite în Capitală.

Dimineaţă parlamentarii bulgari au fost oaspeţii muncitorilor de la fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej“, unde au fost primiţi cu prietenie frăţească.

Parlamentarii bulgari au făcut apoi o vizită la Palatul Pionierilor, iar după-amiază au cercetat colecţiile Muzeului de artă al R.P.R.

Adunarea organizată la Constanţa de Comitetul romîn pentru repatriere

Din iniţiativa Comitetului romîn pentru repatriere a avut loc duminică la Constanţa o adunare la care au luat parte peste 400 de cetăţeni din oraş şi regiune dornici să-şi revadă în patrie pe cei dragi, rude şi prieteni aflaţi în pribegie peste hotare.

Adunarea a fost deschisă de Dumitru Bordîncă, secretarul Comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Constanţa, preşedintele comisiei locale de repatriere.

De un interes deosebit s-a bucurat în rîndurile celor prezenţi cuvîntul colonelului activ Sterian Baiulescu, repatriat cu un an în urmă, membru al Comitetului romîn pentru repatriere, care a vorbit despre condiţiile grele de viaţă pe care le înfruntă în străinătate majoritatea emigranţilor romîni.

Printre cei care au vorbit a fost şi Maria Dordea, repatriată din Belgia, care a arătat prin cuvinte calde, pline de recunoştinţă, grija cu care a fost înconjurată de la sosirea în patrie.

In numele rudelor şi prietenilor constănţenilor ce se află în pribegie, dr. Elena Ionescu, sora unui emigrant romîn, a adresat o chemare către cei aflaţi peste hotare de a se întoarce în patrie, chemare care a fost semnată de întreaga asistenţă.

Intr-o atmosferă de entuziasm, din iniţiativa adunării s-a trimis către preşedintele Consiliului de Miniştri al R.P.R., Chivu Stoica, o telegramă prin care se arată mulţumirile pentru marile şi binevoitoarele înlesniri acordate celor ce se vor repatria.

100 de ani de la naşterea lui Dimitr Blagoev

Marţi seara, în sala Bibliotecii centrale universitare din Capitală a avut loc o şedinţă festivă consacrată aniversării a 100 de ani de la naşterea lui Dimitr Blagoev, întemeietorul Partidului Comunist Bulgar, organizată de Societatea pentru răspîndirea ştiinţei şi culturii şi Institutul Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

Şedinţa festivă a fost deschisă de acad. prof. P. Constantinescu-Iaşi, ministrul Cultelor.

Despre „100 de ani de la naşterea lui Dimitr Blagoev, întemeietorul Partidului Comunist Bulgar“ a vorbit prof. univ. M. Cruceanu.

Vorbitorul a făcut o amplă expunere asupra vieţii şi luptei neobosite a lui Dimitr Blagoev închinată cauzei clasei muncitoare bulgare şi întregii mişcări revoluţionare internaţionale.

A luat apoi cuvîntul acad. Sava Ganovski, membru al C.C. al Partidului Comunist Bulgar.

Clasa muncitoare bulgară, ţăranii muncitori şi intelectualii bulgari — a spus vorbitorul — sărbătoresc cu mîndrie această aniversare luminoasă a promotorului recunoscut al marxismului şi al mişcării muncitoreşti de clasă, a celui mai mare discipol al lui Marx şi Engels în Bulgaria, care a întemeiat partidul politic de sine stătător al muncitorilor bulgari făurit pe principiile socialismului ştiinţific şi a cărui operă ei o realizează astăzi construind socialismul.

Sosirea unei delegaţii de femei din R. P. F. Iugoslavia

Răspunzînd invitaţiei Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., marţi după-amiază a sosit prin punctul de frontieră Stamora-Moraviţa, o delegaţie a Federaţiei Asociaţiilor Feminine din R.P.F. Iugoslavia care ne va vizita ţara timp de 20 de zile.

Din delegaţie fac parte: Lidia Iovanovici, membră a Comitetului Executiv al Federaţiei Asociaţiilor Feminine din R.P.F. Iugoslavia, preşedinta Federaţiei Feminine din Muntenegru, deputat în Scupscina populară din Republica Populară Muntenegru; Ljiljana Maneva, membră a Comitetului Executiv al Federaţiei Asociaţiilor Feminine din R.P.F. Iugoslavia, preşedinta Federaţiei Femeilor din Macedonia; Milica Vrohovac, membră a Federaţiei Femeilor din Bosnia-Herţegovina, deputat în Scupscina populară din R.P. Bosnia-Herţegovina; Ancka Globacinik, membră a Federaţiei Femeilor din Slovenia, deputat în Scupscina populară din R.P. Slovenia şi Anka Kmeczici, secretara Federaţiei Femeilor din regiunea Autonomă Voivodina.

In staţia Timişoara, membrele delegaţiei de femei din R.P.F. Iugoslavia au fost salutate de Maria Bodnar, vicepreşedinte al sfatului popular regional, Rozalia Pop, secretar al Comitetului orăşenesc Timişoara al P.M.R., ing. Lazăr Boleanţu, vicepreşedinte al sfatului popular orăşenesc şi de numeroase femei din instituţiile şi întreprinderile oraşului.

Informaţii

Intre 16 iunie şi 1 iulie 1956 are loc în Polonia al 25-lea Tîrg internaţional de la Poznan.

La acest tîrg, R.P.R. participă cu un birou tehnic comercial în cadrul căruia experţii şi tehnicienii noştri vor duce tratative pentru încheierea diferitelor operaţiuni comerciale.

★

In cadrul convenţiei culturale dintre ţara noastră şi R.P. Polonă luni au sosit în Capitală Kazimierz Groszymski director al departamentului pentru problemele tineretului din Ministerul Invăţămîntului, şi Zygmunt Ratsznik, membru în colegiul Ministerului Invăţămîntului Superior şi director al departamentului de planificare şi organizare din Ministerul Invăţămîntului Superior din R.P. Polonă.

★

Marţi seara a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre R.P. Bulgaria unde va întreprinde un turneu, grupul de artişti ai teatrului francez „L'Atelier“ care a dat o serie de spectacole în ţara noastră.

★

Zilele trecute a sosit în Capitală Dragoliub Trailovici, redactor la ziarul Borba din Belgrad.

Ştiri sportive

Amatorii jocului de fotbal din capitala ţării noastre vor avea prilejul să urmărească astăzi o nouă întîlnire internaţională. Pe stadionul Republicii cu începere de la ora 18, echipa campioană a Belgiei, Royal Sporting Club Anderlecht va susţine o partidă în compania unei selecţionate divizionare din R.P.R.

Repriza a doua a întîlnirii va fi transmisă pe posturile noastre de radio în jurul orei 18,55 pe programul I.

★

Duminică 24 iunie se va desfăşura prima ediţie a ştafetei combinate circuitul „Munca“, competiţie sportivă prin care se continuă tradiţionala cursă de marş organizată de ziarul „Munca“.

In acest an competiţia va reuni sportivi din diferite discipline, căpătînd astfel un caracter polisportiv care constituie o atracţie în plus pentru publicul bucureştean. In diferitele schimburi ale ştafetei vor concura mărşăluitori, motociclişti, atleţi, ciclişti, canotori şi înotători.

Traseul competiţiei va străbate principalele artere ale Capitalei, cartiere muncitoreşti şi regiunea lacurilor Floreasca şi Herăstrău. Echipele clasate pe primele locuri vor primi cupe şi premii oferite de ziarul „Munca“.

(Agerpres)

Înfrăţirea tinerilor de diferite naţionalităţi — sarcină permanentă, nu ocazională

Se întunecase de mult. Timişoara îşi recăpătase liniştea. Dar la comitetul regional U.T.M. domnea aceeaşi atmosferă febrilă ce nu slăbise nici un moment în timpul zilei: dimineaţă începea conferinţa regională. Delegaţi din diferite oraşe şi raioane puteau fi întîlniţi pe săli. Printre ei se afla Andrei Udriţan, un colectivist din Calacea, secretarul organizaţiei U.T.M. din gospodărie. Cineva mi l-a recomandat.

— E unul din cei mai vechi secretari de organizaţie de bază. Din '49...

Am petrecut o jumătate de oră în tovărăşia lui Udriţan. Discuţia cu el a fost interesantă deoarece în gospodăria din care face parte muncesc numeroşi tineri romîni, maghiari şi germani. Convieţuirea acestor tineri prezintă aspecte ce merită a fi semnalate. Organizaţia U. T. M. munceşte **sistematic** pentru a adînci înfrăţirea dintre tinerii de diferite naţionalităţi. Nu este vorba de acţiuni de paradă, zgomotoase, ci de o treabă făcută cu pricepere şi modestie. In privinţa aceasta se pot spune multe lucruri. In primul rînd este vorba de munca în comun. Apoi, de activitatea culturală. Astăzi, faptul că la horă vin maghiari şi germani nu este un lucru rar. După cum în categoria obişnuitului, au intrat fapte ca participarea comună la cercuri politice, la acţiuni culturale etc.

— Ba nu de mult s-a jucat şi s-a cîntat la nunta tînărului romîn Ion Gasper cu tînăra maghiară Ana Csatlos, amîndoi colectivişti. Astea nu mai sînt lucruri de mirare... — conchide Udriţan.

Cîteva minute mai apoi răsfoiam darea de seamă a comitetului regional U.T.M. pe care a doua zi dimineaţa au ascultat-o participanţii la conferinţă. De aci pot fi reţinute multe fapte interesante. In regiunea Timişoara — regiune în care alături de romîni trăiesc maghiari, germani, sîrbi, evrei, bulgari, slovaci etc. — politica naţională a partidului îşi dă din plin roadele. Dacă ar fi să pomenim numai de faptul că acum în regiune există 126 de şcoli cu limbă de predare maghiară faţă de 36 în 1944, vedem limpede realizările obţinute. Dar aceste realizări sînt binecunoscute, pot fi întîlnite în viaţa de fiecare zi la orice pas, aşa încît n-o să mai insistăm asupra lor.

Din darea de seamă am aflat — în afara dezbaterii problemelor privind participarea tineretului în diferite sectoare ale construcţiei socialiste — unele date privind modul în care muncesc şi trăiesc tinerii de diferite naţionalităţi din regiune. Aşa, de pildă, am aflat despre brigada de tineret condusă de Ştefan Kovacs de la uzinele „30 Decembrie" din Arad, care în primul cincinal a dat peste sarcinile de plan 120.000 metri ţesături din care se pot confecţiona 24.000 cămăşi bărbăteşti şi 12.000 de rochii. Am aflat şi despre mecanizatorii Gheorghe Kerlaiter de la S.M.T. Rovine şi Ion Gropşan de la S.M.T. Gottlob care şi-au întrecut sarcinile cu 253%. Aceste nume şi cifre sînt suficiente pentru a reflecta o realitate minunată: înfrăţirea tineretului romîn cu tineretul minorităţilor naţionale în efortul comun dăruit cauzei socialismului.

Se pare însă că tovarăşii de la comitetul regional U.T.M. Timişoara supraconştienţi fiind de această realitate ignorează unele fapte ce vădesc necesitatea unei munci susţinute pentru a elimina influenţele pe care le mai exercită trecutul de învrăjbire naţională şi pe care elemente duşmănoase, rămăşiţe ale claselor exploatatoare, încearcă să le menţină. E drept, în darea de seamă se găsesc cîteva rînduri (extrem de puţine la număr, dacă ţinem seama de faptul că darea de seamă are 40 de pagini) care semnalează unele manifestări de naţionalism, manifestări despre care se vorbeşte în general, fără referiri concrete.

Era o întîmplare? Nu, n-aveam de-a face cu o simplă omisiune. Omisiunea aceasta îşi avea izvorul în subaprecierea de către fostul comitet regional U.T.M. a acţiunilor menite să unească mereu mai mult pe tinerii de diferite naţionalităţi, a părerii că lucrurile pot merge bine chiar şi atunci cînd sînt lăsate la voia întîmplării. Această atitudine şi-a pus pecetea şi asupra dezbaterilor conferinţei. Numai puţini vorbitori s-au referit la problemele privind viaţa tineretului naţionalităţilor conlocuitoare, lupta împotriva manifestărilor şovine. Este adevărat, cîţiva delegaţi s-au referit în cuvîntul lor la unele aspecte ale acestor probleme. A vorbit Andrei Udriţan despre situaţia din G.A.C. Calacea (în treacăt fie spus — el a neglijat să relateze conferinţei unele experienţe pozitive interesante). Gheorghe Hoca, secretarul organizaţiei U.T.M. de la G.A.S. Beşenova nouă, arăta cum învăţămîntul politic a contribuit la apropierea tinerilor de diferite naţionalităţi. Invăţătorul Ion Sarafoleanu, din comuna Tomnatic, povestea cum pionierii romîni şi germani duc o activitate comună. Iar tovarăşa Sida Bîrlea din

Pe marginea conferinţei regionale U. T. M. Timişoara

G.A.C. Pecica recunoştea că organizaţia U.T.M. din gospodărie n-a desfăşurat o muncă corespunzătoare pentru combaterea unor manifestări şovine. Cu aceasta se încheie lista celor care de la tribună au abordat aspecte ale problemei naţionale. In legătură cu aceasta, tovarăşul Ion Varadi, secretar al comitetului regional de partid, remarca că lucrările conferinţei au oglindit nesatisfăcător problema luptei pentru întărirea frăţiei tinerilor ce aparţin diferitelor naţionalităţi.

Am arătat ceea ce a spus darea de seamă şi ceea ce au spus delegaţii. Dar sînt multe alte lucruri pe care ar fi putut să le spună darea de seamă şi delegaţii. In primul rînd, era necesar să se împărtăşească experienţa pozitivă cîştigată de numeroase organizaţii utemiste. In privinţa aceasta s-ar fi putut vorbi despre brigada lui Dumitrică Radu de la uzinele „Gheorghi Dimitrov" din Arad, brigadă în care tineri romîni, maghiari şi germani muncesc împreună şi tot împreună îşi petrec timpul liber. S-ar fi putut vorbi despre echipa artistică din comuna Vinga unde tinerii învaţă cîntece şi jocuri ale diferitelor minorităţi naţionale. S-ar fi putut vorbi despre activitatea intensă de la casa de cultură din Reşiţa unde există un ansamblu german de operetă, un cor maghiar, o echipă de tamburaşi sîrbi şi o brigadă de satiră şi umor în limba romînă.

Dar ar mai fi putut să se vorbească şi despre alte lucruri şi mai ales despre anumite tendinţe de separatism cultural. Oare este firesc că în comuna Tudor Vladimirescu, raionul Arad, tinerii germani şi-au organizat o activitate separată? Sau este firească situaţia din comuna Jamul unde în locul unor acţiuni culturale comune se organizează petreceri pe grupe naţionale? La Sînandrei şcolile cu limba de predare romînă şi germană sînt în aceeaşi clădire. Dar ele au echipe artistice separate şi nu desfăşoară o susţinută viaţă comună. Nu trebuie închişi ochii nici la faptul că naţionalismul este propagat odată cu misticismul şi că unele elemente îşi îndreaptă atenţia mai ales spre tineret. Şi cum au reacţionat organizaţiile utemiste? Nu de mult se relata, de pildă, că la spitalul Făget secretara U.T.M. face parte dintr-o sectă religioasă şi îndeamnă şi pe membrii organizaţiei să se înscrie în această sectă. Regimul nostru asigură deplina libertate de exercitare a cultului religios, dar organizaţia noastră cere utemiştilor să ia o poziţie fermă în spiritul învăţăturii marxist-leniniste, a concepţiilor ştiinţifice despre lume. Trebuie de asemenea să ne fie clar că de multe ori tendinţele naţionaliste sînt strecurate la adăpostul propovăduirii unor idei religioase.

Educarea în spiritul internaţionalismului proletar şi a concepţiilor ştiinţifice despre lume este o muncă dificilă ce solicită o deosebită competenţă. Repetarea unor simple lozinci nu este suficientă. Activiştii organizaţiei regionale U.T.M. Timişoara trebuie să vadă dincolo de frazele generale şi să înţeleagă ce anume e nevoie de făcut în practică pentru a curma încercările unor elemente duşmănoase de a reînvia vrajba naţională. Ori, se ştie că aceste încercări se petrec tocmai acolo unde munca politică este slabă. Acolo unde organizaţiile utemiste muncesc bine, asemenea încercări sînt de neconceput.

Munca pentru întărirea colaborării şi frăţiei tinerilor de diferite naţionalităţi prezintă aspecte complexe. Este clar că trebuie să luptăm cu toate forţele împotriva separatismului cultural care nu poate să genereze decît situaţii primejdioase. Eforturile pentru organizarea de acţiuni comune ale tinerilor romîni, maghiari, sîrbi, germani etc., acţiuni juste şi absolut necesare, nu trebuie însă să împingă pe planul doi preocuparea pentru a sprijini dezvoltarea unei culturi naţionale în formă şi socialistă în conţinut. Acţiunile comune nu trebuie să fie formale, de paradă, ci rezultatul unei realităţi corespunzătoare. Nu ne putem mulţumi cu un festival artistic comun, o dată la cîteva luni, iar restul timpului să considerăm că nu mai avem ce face.

Infrăţirea tineretului nu trebuie urmărită numai la sate, în incinta căminului cultural. Este adevărat că munca în comun în industrie şi în agricultură a tinerilor de diferite naţionalităţi îi apropie pe aceştia, îi leagă mai mult. Dar este nevoie să dăm o atenţie mai mare timpului liber al tineretului şi în acelaşi timp să nu ocolim problemele dificile atunci cînd ele se nasc.

Lucrările conferinţei regionale U.T.M. Timişoara, în ciuda lipsurilor manifestate — sau mai bine zis prin lipsurile manifestate — au dovedit cît de importante sînt sarcinile ce revin activiştilor organizaţiei noastre în eforturile menite să consolideze frăţia tineretului romîn cu tineretul minorităţilor naţionale. Este o muncă ce nu trebuie desfăşurată ocazional, ci permanent. Şi aceasta mai ales într-o regiune multinaţională ca Timişoara.

EDGARD OBERST

—◇○◇—

Cicluri de filme organizate în cinstea celui de al II-lea Congres al U.T.M.

In cinstea celui de al II-lea Congres al U.T.M., Direcţia Difuzării Filmelor organizează între 25.VI—2.VII.1956, cicluri de filme la cinematograful „Maxim Gorki", unde se va prezenta în zilele de 25.VI — Poemul pedagogic; 26.VI — Nufărul roşu; 27.VI — Un pahar cu bere; 28.VI — Maxim minciună; 29.VI — Noul Guliver; 30.VI — Lecţia vieţii; 1.VII — Ne-am întîlnit pe malurile Vistulei, şi la cinematograful „Olga Bancic" unde vor rula în zilele de 25—26.VI — Noul învăţător; 27—28.VI — In zori de zi; 29.VI—1.VII — O aventură pe coasta Atlanticului.

De asemenea vor fi organizate cicluri de filme la cinematografele sindicale ale uzinelor „Griviţa Roşie" şi „23 August".

In oraşele Constanţa, Ploeşti, Cluj, Oradea, Or. Stalin, Tg. Mureş, Iaşi, Craiova, Lupeni, Lonea, Petroşani, Timişoara, Vulcan etc. vor fi organizate cicluri cuprinzînd filmele „Cei 5 din str. Barska", „Leana", „Un pahar cu bere", „Nufărul roşu", „Soldatul Ivan Brovkin", „Jucătorul de rezervă", „Epoleţii purpurii", „Inimi tinere", „Recunoaştere pe fluviul Yan-Tzî" şi altele.

In cartierul Floreasca se ridică noi blocuri destinate oamenilor muncii din Capitală. Construcţia a fost declarată şantier al tineretului.

In fotografie — un aspect din munca tinerilor constructori.

Foto: AGERPRES

O CONSFĂTUIRE PLINĂ DE ÎNVĂŢĂMINTE

In raionul Olteniţa s-au făcut paşi hotărîţi pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Numai în acest an, mii de ţărani muncitori au pornit pe drumul belşugului, unindu-şi pămînturile în cele 96 de noi întovărăşiri şi patru gospodării colective.

Roadele bogate obţinute în acest sens îşi au explicaţia în munca de zi cu zi, dusă cu răbdare şi perseverenţă de agitatorii vîrstnici şi tineri din acest raion. Despre această muncă s-a vorbit în referatul asupra muncii politice de masă, prezentat de tovarăşul Ştefan Ene, prim secretar al comitetului raional de partid Olteniţa, în consfătuirea cu agitatorii care a avut loc zilele trecute la Olteniţa. Nenumăraţi agitatori din cele opt raioane participante la consfătuire au vorbit despre felul în care au muncit ei cu oamenii pentru a-i convinge să pornească cu încredere pe noul drum.

Ochii văd, inima crede

Cît adevăr cuprinde acest proverb, s-au convins mulţi agitatori. Iancu Alexandru, agitator din comuna Chiseleţ, raionul Olteniţa, s-a dus la vecinii săi şi dintr-una într-alta, a adus vorba şi despre gospodăria colectivă. Voia să-i convingă să se înscrie şi ei.

— Tu ai dat cerere? — l-a întrebat Ion Zlate.

— Vezi tu... cum să-ţi spun, eu n-am dat încă... Deocamdată nu vrea nevasta...

Din privirea omului, Iancu a înţeles totul. Pentru a fi agitator trebuie să fii, în primul rînd, un exemplu personal demn de urmat. După cîteva zile, Iancu Alexandru s-a dus şi i-a arătat cererea semnată de el şi nevastă-sa. Atunci s-a înscris şi Ion Zlate. Acest inimos agitator a lămurit în anul acesta 15 ţărani muncitori să se înscrie în gospodăria colectivă.

Cu Ion Şuţu s-au petrecut altfel lucrurile. Cînd agitatorul Constantin Neagu s-a dus să-i vorbească despre gospodăria agricolă colectivă, acesta l-a privit cu îndoială.

— Nu ştiu... nu ştiu... Trebuie să văd cu ochii mei cîte cereale vor primi colectiviştii, cum vor lucra ei pămîntul şi cum îngrijesc ei vitele. Numai aşa voi putea să-mi încredinţez inima că fac un lucru bun.

Ion Şuţu a urmărit cu jind carele încărcate cu cereale ce se îndreptau, la împărţirea veniturilor, spre casele colectiviştilor. In minte i-a încolţit un gînd care l-a ros, i-a făcut multe nopţi albe: „Dacă asta e numai o „propagandă" şi cei din colectivă trebuie să dea cerealele înapoi?".

A urmărit cîteva zile şi nopţi în şir casele colectiviştilor. Şi iată ochii i-au văzut cum colectiviştii au dus cerealele la piaţă, le-au vîndut şi şi-au luat de cele trebuitoare casei.

Ochii văd, inima crede. Acum, Ion Şuţu face şi el parte din marea familie a colectiviştilor.

Gazeta de perete

Un tînăr a cerut cuvîntul. I s-a dat. Şi-a dres glasul şi a început să spună celor de faţă cum şi ce a făcut gazeta de perete din comuna Daia, raionul Giurgiu, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

— De ţăranul muncitor Ion Buzică, pe care-l ştie tot satul ca pe un om harnic şi chibzuit, depindea atragerea cîtorva ţărani muncitori în întovărăşire. La început a fost greu. Buzică nici nu voia să audă de muncă colectivă. Pînă la urmă s-a convins însă şi a dat cerere. Totodată a devenit el însuşi un bun agitator. Nu numai că a început să-şi lămurească prietenii, dar a devenit şi un corespondent activ al gazetei de perete. A scris un articol în care vorbea despre munca în comun, despre mulţumirea lui de pe urma acestei munci şi-i îndemna şi pe ceilalţi ţărani muncitori să păşească cu încredere alături de el. Şi numărul întovărăşiţilor a crescut mult în comuna noastră.

Iată de ce este necesar ca la gazetele de perete să scrie oamenii cei mai de nădejde — şi-a încheiat spusele tînărul agitator Ion Răbîncă.

Şi agitatorii au mai discutat mult, împărtăşindu-şi experienţa din munca grea, dar frumoasă de agitator.

ANA CARANFIL
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bucureşti

Teatre de păpuşi la sate

Vestea sosirii Teatrului de păpuşi din Iaşi în comuna Săbăoani, raionul Roman, s-a răspîndit cu multă repeziciune.

La cele două spectacole — „Punguţa cu doi bani" şi „Albă ca zăpada" — care au fost prezentate, au participat un număr de 2.100 copii, pionieri, şcolari şi ţărani muncitori, atît din comuna Săbăoani, cît şi din satele vecine: Gherăeşti, Traian şi altele.

La cele două spectacole pionierii şi şcolarii şi-au manifestat dorinţa ca şi pe viitor să poată viziona astfel de spectacole pentru copii în comuna lor.

Corespondent
VASILE IONUŞ

★

Ne oprim în faţa unui afiş. Citim: „Teatrul de păpuşi din Frăţeşti prezintă piesa „Nicuşor". In aceeaşi zi sala a fost neîncăpătoare. Şi cînd te gîndeşti că acum un an şi jumătate, cetăţenii comunei Frăţeşti din raionul Giurgiu priveau cu multă neîncredere propunerea înfiinţării şi în comuna lor a unui teatru de păpuşi.

— Auzi, spuneau unii, să se înfiinţeze teatru de păpuşi în comună! Poveşti, ce altceva poate să fie!

E adevărat că la început nu aveau nici un material pentru confecţionarea păpuşilor şi nici artişti care să le mînuiască. Inceputul nu a fost uşor. Copiii înscrişi la cercul de teatru erau stîngaci, nepricepuţi

Trebuiau confecţionate mai întîi păpuşile şi apoi să înveţe să le mînuiască. Tovarăşa Niculae Cornelia, de la Teatrul Ţăndărică din Bucureşti, a căutat să insufle copiilor dragoste în confecţionarea păpuşilor şi în mînuirea lor.

Acum teatrul este înzestrat cu 50 păpuşi confecţionate de mîna copiilor şi mînuite tot de ei.

Neîncrederea cu care a fost privită la început înfiinţarea acestui teatru de păpuşi a fost risipită în urma succeselor deţinute. In prezent, comuna se mîndreşte cu teatrul de păpuşi.

Corespondent
VALERIU CODREANU

Intîlnirea actorilor teatrului „L'Atelier" cu ziarişti din Capitală

Grupul de actori de la teatrul francez „L'Atelier" au fost luni după-amiază oaspeţii ziariştilor din Capitală la Casa Ziariştilor. In cadrul unei conferinţe de presă actorii parizieni au împărtăşit impresiile lor din vizita făcută în ţara noastră şi au răspuns cu amabilitate numeroaselor întrebări puse de către ziarişti.

In numele Teatrului „L'Atelier" directorul André Barsacq a mulţumit pentru primirea călduroasă făcută în ţara noastră atît din partea publicului spectator, cît şi a artiştilor şi a tuturor oamenilor de cultură, pentru atenţia acordată de presă.

Ne-a impresionat adînc aici — a continuat A. Barsacq — arta populară romînească: dansurile şi cîntecele populare executate de Ansamblul C.C.S., pline de tinereţe şi de vigoare, vizita la Muzeul Satului, realizare unică după mine, unde am admirat o artă populară bogată, de mare tradiţie.

Pierre Palau a vorbit despre amintirile sale din călătoria făcută în Romînia în 1906 cu ansamblul Comediei Franceze.

„Sîntem foarte bucuroşi — a spus Georges Rollin — că după 16 ani sîntem prima trupă franceză care dăm spectacole în Romînia. Primirea favorabilă pe care publicul romînesc ne-a făcut-o ne îndreptăţeşte speranţa că astfel de schimburi teatrale vor fi din ce în ce mai frecvente între ţările noastre".

Răspunzînd unei alte întrebări, André Barsacq a dat amănunte în legătură cu felul cum sînt formate tinerele cadre artistice în Franţa.

Oaspeţii au vorbit apoi despre noile tendinţe manifestate în dramaturgia franceză, despre Teatrul Naţional Popular, unde cu ajutorul subvenţiilor acordate de stat se fac eforturi pentru atragerea de noi mase de spectatori etc.

In încheiere, André Barsacq a vorbit despre locul important pe care-l ocupă piesele străine în repertoriul actual al teatrelor franceze.

Oaspeţii francezi s-au întreţinut apoi prieteneşte cu ziariştii prezenţi la conferinţă.

Noutăţi de la O. N. T.-Carpaţi

In această săptămînă zeci de turişti străini vor sosi în ţara noastră pentru a-şi petrece plăcut zilele concediului în cele mai pitoreşti staţiuni balneo-climaterice.

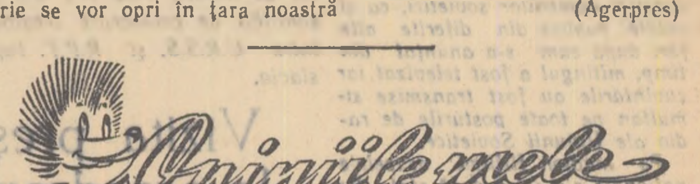
Primii 36 de turişti cehoslovaci care ne vizitează ţara au sosit luni în Capitală. Oaspeţii vor petrece cele 12 zile ale excursiei pe litoralul Mării Negre, în Bucureşti şi pe Valea Prahovei. Amatorii de alpinism care se află în aceste zile la Sinaia vor primi miercuri în mijlocul lor noi tovarăşi pentru excursiile în munţi: primii 40 de turişti din R. D. Germană. In ultimele două zile ale excursiei, turiştii germani vor vizita Capitala.

După călătoria turistică întreprinsă în R. P. Bulgaria, 53 de turişti sovietici în drum spre patrie se vor opri în ţara noastră pentru 10 zile, 72 de turişti polonezi vor vizita Bucureştiul timp de două zile, după care îşi vor continua excursia turistică plecînd în R. P. Bulgaria.

Tot în cursul acestei săptămîni se aşteaptă sosirea primului grup de turişti francezi.

In aceeaşi zi şi-au început excursia în Uniunea Sovietică alţi 20 de turişti romîni, care timp de 12 zile vor vizita Kievul, Leningradul şi Moscova. Pe acelaşi itinerariu este organizată şi excursia unui nou grup de turişti romîni care au părăsit ţara în ziua de marţi 19 iunie. 37 de amatori de turism vor pleca în R. Cehoslovacă miercuri 20 iunie. Peste 3 zile 31 de turişti romîni se vor afla în R. P. Bulgaria, într-o călătorie turistică de mai multe zile.

(Agerpres)

„SCIUSCIA" — film italian, rulează la cinematografele: Patria şi Bucureşti.

„CURG APELE TULBURI" — film argentinian, rulează la cinematografele: Lumina, 8 Martie, T. Vladimirescu, Munca şi Moşilor.

***

„CALUŞEII" — film maghiar, rulează la cinematografele: Republica, Vasile Roaită, Donca Simo, 1 Mai şi N. Bălcescu.

„MAXIM MINCIUNA" — film sovietic, rulează la cinematografele: Filimon Sîrbu, Infrăţirea între popoare, Elena Pavel şi Gh. Coşbuc.

***

„INTIRZIAŢII" — complectare satirică la jurnalul de actualităţi al Studioului Sahia, rulează la cinematografele I. C. Frimu, Volga şi Libertăţii.

SĂ NE DĂM ÎNTÎLNIRE

— Scrisoare sosită la redacţie —

...Era în aprilie 1951. Trenul care ne ducea spre şantier era înţesat de tineri şi tinere. Din vagoane răzbăteau pînă hăt, departe, vrînd parcă să se ia la întrecere cu şuierul locomotivei şi cu ţăcănitul monoton al roţilor, buchete de glasuri vesele, rîsete şi cîntece.

Cine sînt tinerii din vagonul nostru? Vi-i mai amintiţi? Iată, colo pe bancheta de la fereastră stă o fetişcană blondă, cu părul strîns în două codiţe. De ce-o fi atît de veselă şi ce-i tot şopteşte la ureche flăcăului de alături? Ceva mai încolo vedeţi pe cei patru tineri care fac gălăgie? Ii cunoaşteţi? Sînt din acelaşi sat. Dar pe cele două fete cu fustele de doc nu le-aţi uitat cumva? Nu, nu sînt surori. Au venit împreună de la aceeaşi fabrică, din Moldova. In compartimentul alăturat s-a făcut linişte. Ce-o fi? Pînă să găsim răspunsul o explozie de rîsete se răspîndeşte prin uşa deschisă. Ce ţi-i şi cu prietenia asta! Unde priveşti, vezi grupuri, grupuri separate. Incă nu s-a format grupul cel mare, dar nu-i nimic, se cunosc doar de puţin timp. Să-i vedem mai tîrziu.

A DOUA ZI

Puteţi spune cine s-a trezit întîi? Nu cred. Zorile ne-au deşteptat pe toţi odată. Adică nu chiar pe toţi. Uite, îl vedeţi, se întoarce pe partea cealaltă. „Hei, tovarăşe. Scoal'! E dimineaţă".

In jurul dormitorului e forfotă. Imbrăcaţi numai pe jumătate, băieţii au ieşit afară cu săpuniere, cu periuţe. Dar parcă lipseşte ceva. Intocmai. Nu-i apă. Cîţiva norocoşi stau în jurul unui capăt de ţeavă şi, cu rîndul, aşteaptă ca cei cîţiva stropi să le umple palmele făcute căuş. Ehei! Să vedem fetele cum vor rezolva problema. Dar se pare că ele au şi rezolvat-o. De, cine se scoală de dimineaţă... se poate spăla la streaşină, cu apă de ploaie. Acum, cerul e senin şi băieţii au pierdut partida.

Inainte de a lua dejunul, să dăm o raită prin tabără. Insă o raită mai mică. Nu de alta, dar vedeţi, noroiul... Aseară era întuneric cînd am ajuns. Nu-i vorbă, o groapă, un şanţ tot mai întîlneai în drum, dar azi, ploaia de peste noapte a desfundat pămîntul şi să te ţii! Aşa. Să privim împrejur. Una, două, trei, patru barăci, două în dreapta şi două în stînga. Cum? Ce-i cu betonul acela? Sînt temeliile viitoarelor pavilioane. Nu încercaţi că n-o să le puteţi număra din cauza grămezilor de pietriş şi nisip, a stivelor de cărămizi. Incolo, nimic. Asta-i tabăra.

In faţa pavilionului unde se află sediul organizaţiei U.T.M. s-au strîns tinerii în pîlcuri. „Unde mergem?" „La moară" e răspunsul. Pînă una alta, acolo va fi sala de mese şi acolo are să rămînă mult timp după aceea.

A TRECUT O VREME

Priviţi tabăra şi tinerii. Ii mai recunoaşteţi? Sînt tot cei pe care i-am cunoscut în primele zile. Acum însă, ceva s-a schimbat. Vedeţi ce frumos le stau salopetele? Dar de bonete, ce ziceţi? Şi nu numai asta. S-au organizat brigăzi, au fost numiţi responsabili. A-nceput munca. Şi ce-a fost la început... Uneltele n-ajungeau, lipseau materialele de construcţie, maşinile... Administraţia şantierului rămăsese în urmă cu organizarea. Fusese depăşită.. Şi zilnic, trenurile aduceau alte sute şi sute de tineri din toate colţurile ţării. Trebuia făcut ceva.

Zi de sărbătoare pentru tineri. Partidul a hotărît inaugurarea şantierului şi predarea lui tineretului. Şi astfel, brigăzile de voluntari au primit ordinul de zi: „Acesta e şantierul vostru! Porniţi bătălia şi spor la muncă!" Şi bătălia cea mare a început.

PE VECHILE RUINE

Te uiţi astăzi şi vezi furnalul 6, marele gigant de oţel în pieptul căruia gîlgîie fonta, hrana industriei noastre grele. Lîngă acest colos, o clădire: casa pompelor! Nici nu-ţi vine să crezi că locurile astea, pe care vibrează acum patosul muncii pline de avînt, erau înainte împărăţia tăcerii şi a ruinelor. Dar tăcerea a fost învinsă de simfonia muncii creatoare a omului, de zgomotul lopeţilor şi al tîrnăcoapelor, de huruitul maşinilor şi mai ales de glasurile voioase ale tinerilor constructori. Molozul a fost îndepărtat şi în locul ruinelor părăsite au apărut gurile căscate ale fundaţiilor. Zeci de brigăzi, sute de brigadieri scobeau pămîntul, pregăteau aşezarea temeliilor primelor construcţii. Şantierul vuia. Roabele vîrfuite alergau scîrţîind, betonierele — mitralierele şantierului — îşi împleteau ţăcănitul, vărsînd zi şi noapte sute de metri cubi de beton. Rînd pe rînd, fundaţiile erau terminate. Terminate! Dar pînă atunci? Mai ţineţi minte, tovarăşi brigadieri, oboseala plăcută ce ne cuprindea după fiecare şut? Dar refrenele cîntecului moldovenesc despre un trandafir, care pluteau pe şantier, nu vă mai sună în urechi? Dar brigadiera care-l cînta?

SE SURPA MALUL

... Primul schimb era pe sfîrşite. Soarele, care se pregătea de scăpătat, arunca ultimele raze în ziua aceea. Bulgării de pămînt care se rostogoleau pe benzile de transport, păreau de aur în sclipirea lor. Munca nu-şi încetinea ritmul. In depărtare, dinspre tabără, veneau în rafale ecourile unui marş tineresc. Se apropia schimbul de noapte. La fundaţii, tîrnăcoapele muşcau ultimele bucăţi de pămînt. In atmosfera aceea ca de basm; o brigadieră cînta:

Trandafir de la Moldova
Te-aş iubi dar nu-ţi ştiu vorba!

Deodată un freamăt a venit să trezească simţirea. Trei vorbe: „Se surpă malul".

La o fundaţie, greutatea masivă a malului a învins rezistenţa opusă de şpraiţurile de lemn şi zeci de metri cubi de pămînt s-au prăbuşit. Cercetările făcute mai tîrziu au descoperit mîna duşmanului, dar... cîntecul moldovenesc despre un trandafir nu s-a mai auzit. Pierdusem un tovarăş.

BRAŢE VINJOASE

Cu fiecare zi ce trecea, munca lua o amploare tot mai mare. Incepuseră lucrările la furnal, silozuri, canal colector şi la alte complexe. Mereu, mereu, cei veniţi la apelul organizaţiei să întărească rîndurile brigadierilor se contopeau cu uriaşa familie a luptătorilor.

Venirea iernii n-a influenţat ritmul muncii. Pe ninsoare, ziua şi noaptea, uneori chiar pe viscol, betonierele nu se opreau. Acolo unde roaba nu mai putea fi folosită, apărea găleata sau targa. Ca nişte furnici harnice, brigadierii înfruntau condiţiile aspre ale vremii. Astfel, au fost turnate sute de metri cubi de beton. Maiştrii, inginerii au fost alături de tineri, i-au ajutat să învingă greutăţile impuse de natură.

Vă amintiţi lucrarea de la zidul de sprijin? Un munte întreg de zgură care trebuia transportat şi care, pe măsură ce era săpat, aluneca la vale, păşind ca un uriaş. Pe drept cuvînt l-au numit brigadierii „dealul lui Manole". De aici au fost încărcate mii de vagoane şi muntele a fost mutat din loc.

Multe şi minunate sînt exemplele de abnegaţie date de brigadieri, şi în special de utemişti.

O brigadă lucra la canalul colector. Pămîntul săpat trebuia dus cu roabele dincolo de linia de tren ce trecea pe margine. Pentru aceasta ei aşezaseră peste linie o scîndură groasă, care se înţepenise în pămîntul îngheţat. Din trenul purtat de locomotiva de manevră s-a desprins un vagon, care a fost zărit de responsabilul brigăzii abia cînd era la cîteva zeci de metri de fundaţii. Utemistul îşi dădu seama de primejdie. Ca o pisică se căţără pînă sus. Puse piciorul pe malul alunecos dar căzu înapoi. Privi... Vagonul era la cîţiva paşi şi venea cu viteză la vale. Dacă nu reuşeşte să scoată scîndura, atunci tovarăşii săi se vor prăpădi. Acest gînd îi dădu puteri noi. Se aruncă din nou pe mal. In ultima clipă apucă scîndura şi trase cu putere, dar aceasta nu cedă. Vagonul era lîngă el. Trase încă o dată şi scîndura fu scoasă. Brigada şi construcţia erau salvate.

Iată ce fel de oameni au crescut pe şantierul nostru. Şi tinerii se ridicau odată cu construcţiile. Paralel cu munca, au luat fiinţă şi şcoli de calificare în diferite meserii. Pe şantier au apărut primii fierari betonişti, primii şamotori şi primii mecanici din rîndul brigadierilor. O parte din normatorii vechi, înrăiţi, aşa zişii experţi, care-şi însuşeau împreună cu unii alcătuitori de state munca tinerilor, au fost înlocuiţi cu normatorii ieşiţi din şcoală.

Vrei să răsfoim împreună cartea de onoare a şantierului? Pe filele ei, cu litere de aur stau scrise nume de brigadieri, de brigadiere, care au fost cei mai buni dintre cei mai buni şi faptele lor vor rămîne vii în inima fiecăruia.

Dar numai prin aceste cîteva exemple poţi cîntări eroismul tinerilor? Nu! Şi te-ntrebi: Ce forţă nevăzută le-a dat puteri în clipele grele? Cine a fost alături de ei, conducîndu-le braţul în momentele de cumpănă? Partidul! Permanent în mijlocul brigadierilor, muncind cot la cot cu ei, comuniştii erau în primele rînduri. Iată de ce unele acţiuni duşmănoase nu şi-au atins ţinta, iată marea forţă care a întărit sentimentele nobile, de patriotism, ale tinerilor brigadieri.

SE SCHIMBA ŞI TABARA

Cele patru barăci n-ai să le mai vezi. Pe locul lor au fost zidite pavilioane. S-a construit clubul, dispensarul, baia. Noroiul a dispărut treptat şi aleile asfaltate împînzesc tabăra. La sala de mese veche nu mai mergem de mult, avem sala de mese în tabără. Pe lîngă toate astea, s-au ridicat locuinţe pentru familişti. Care familişti? Ehei, iată cum a fost.

La început vedeai fetele şi băieţii perechi-perechi. Munceau şi îşi petreceau timpul liber împreună. Viaţa e viaţă. Şi atunci îi vedeai intrînd pe uşa sediului organizaţiei U.T.M.

— Tovarăşe secretar, noi, să vedeţi... Vrem să ne luăm!

Şi nunţile brigadiereşti n-au întîrziat. Ii place fetii băiatul? Place? Dar fata, băiatului? Păi?!

Şi astfel munca era mai cu spor, zilele mai luminoase.

SĂ NE DĂM ÎNTÎLNIRE

Pe toţi aceia care aţi muncit ca brigadieri, tineri şi tinere, pe toţi care cu braţele voastre aţi ridicat construcţiile vieţii noastre noi, aţi aşezat cărămidă peste cărămidă, pe voi toţi aceia care n-aţi precupeţit nimic pentru îndeplinirea sarcinii de partid, pe toţi aceia care din toate colţurile ţării, din fabrici şi uzine, din şcoli şi de pe ogoare, vreţi să veniţi alături de noi, vă chem la întîlnire. Acum avem un nou ordin de zi. Partidul ne cheamă! Condiţiile de muncă nu vor fi nici acum uşoare, dar tineretul nu se teme de greu. Avem alături umărul puternic al partidului şi aceasta ne va da puteri. Vă chem la întîlnire pe marile şantiere ale tineretului din ţara noastră.

I. PLAXIENCO
laborant la uzinele „Semănătoarea", fost brigadier
Bucureşti

Marele miting al prieteniei sovieto-iugoslave

MOSCOVA 19 (Agerpres). — Corespondență specială: Sînt cîteva săptămîni de cînd oamenii sovietici urmăresc cu viu interes tratativele ce se desfășoară între delegația R.P.F. Iugoslavia și Uniunea Comuniștilor iugoslavi pe de o parte, și conducătorii guvernului sovietic și P.C.U.S., pe de altă parte.

Locuitorii Moscovei au cunoscut astăzi o zi de sărbătoare. Pe marele stadion Dinamo a avut loc un grandios miting consacrat prieteniei dintre Uniunea Sovietică și R.P.F. Iugoslavia.

Din primele ore ale după-amiezii, în ciuda soarelui torid care se revărsa deasupra Moscovei în acest început de vară, șoseaua Leningrad ca și arterele ce duceau spre stadion erau fluvii de oameni revărsați de pe troleibuse, metrouri, automobile. Megafoanele făceau să răsune pe străzi arii iugoslave. Încă cu mult înainte de ora fixată, tribunele încăpătorului stadion erau pline pînă la ultimul loc de zecile de mii de locuitori ai Moscovei, muncitori și oameni ai științei și artei, gospodine și militari, activiști de partid, studenți, colhoznici și muncitori din agricultură din împrejurimile Moscovei.

Numeroși sînt membrii corpului diplomatic și oaspeții străini aflați în tribune. Ziariștii, cineaștii, fotoreporteri și radiofoniștii sovietici și străini sînt bogat reprezentați. De altfel, răspunzînd dorinței oamenilor sovietici, ca și opiniei publice din diferite alte țări după cum s-a anunțat din timp, mitingul a fost televizat, iar cuvîntările au fost transmise simultan pe toate posturile de radio ale Uniunii Sovietice.

Pe stadion fîlfîiau drapelele naționale ale celor două state. Pe una din tribune, pe un fond roșu și mai aprins în acest amurg de vară, o imensă lozincă în limbile rusă și sîrbă: „Trăiască prietenia și colaborarea frățească de neclintit dintre popoarele Uniunii Sovietice și R.P.F. Iugoslavia".

Pe stadion, întreg cîmpul este o simfonie de culori, sportivi, tineri și tinere, unii purtînd splendide costume sportive cu motive naționale — stegulețe și flamuri.

In fața tribunei oficiale se află fanfara și o mulțime de pionieri purtînd imense buchete multicolore de flori. La orele 17 își fac apariția în tribuna oficială Iosip Broz-Tito, K. E. Voroșilov, N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, A. I. Kiricenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, N. A. Muhidinov, E. A. Furțeva, N. M. Șvernik, A. B. Aristov, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov; Edvard Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federative, Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, M. Todorovici, membru al Vecei Executive Federative, I. Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croate și ceilalți membri ai delegației guvernamentale iugoslave.

Ei sînt întîmpinați cu ovații și aplauze furtunoase, prelungite.

Mitingul a fost deschis de deputatul Bobrovnikov care în numele locuitorilor Moscovei salută pe Iosip Broz-Tito și pe ceilalți membri ai delegației iugoslave. Fanfara intonează imnurile de stat ale R.P.F. Iugoslavia și Uniunii Sovietice. In cuvîntările lor, muncitorul Leonov și academicianul Petrovski, rector al Universității din Moscova transmit salutul lor frățesc solilor eroicului popor iugoslav. Cuvîntările lor exprimă totodată aprobarea și sprijinul unanim pe care poporul sovietic îl acordă politicii leniniste dusă de conducătorii P.C.U.S. și ai guvernului Uniunii Sovietice, politică de întărire și colaborare a legăturilor prietenești dintre toate țările socialiste, de promovare a coexistenței pașnice și dezvoltării relațiilor de prietenie dintre toate țările.

Intîmpinat cu vii și prelungite aplauze, ia cuvîntul N. S. Hrușciov, prim secretar al P.C.U.S. Cuvîntările lui N. S. Hrușciov ca și a tovarășului Iosip Broz-Tito sînt urmărite cu deosebită atenție de zecile de mii de participanți și subliniate în repetate rînduri de vii și puternice aplauze.

In cuvîntul său, N. S. Hrușciov a subliniat că după Congresul al XX-lea s-au ivit noi posibilități de colaborare creatoare între U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia.

Cuvîntele lui N. S. Hrușciov referitoare la dezvoltarea colaborării dintre guvernul Uniunii Sovietice și R.P.F. Iugoslavia ca și importanța colaborării dintre P.C.U.S. și Uniunea Comuniștilor Iugoslavi, la întărirea și dezvoltarea prieteniei între toate țările socialiste, au fost îndelung aplaudate de cei prezenți.

Primit cu vii și furtunoase aplauze și ovații, ia cuvîntul Iosip Broz Tito. In cuvîntarea sa, el subliniază deplina identitate de vederi dintre guvernul U.R.S.S. și P.C.U.S. pe de o parte și guvernul R.P.F. Iugoslavia și Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia pe de altă parte atît în ceea ce privește relațiile dintre țările socialiste care — știut este în actuala situație internațională au un rol deosebit de important — cît și în ceea ce privește principalele probleme internaționale: rezolvarea problemei germane, dezarmarea, admiterea Chinei în O.N.U. și lupta pentru triumful politicii coexistenței pașnice.

Această grandioasă demonstrație a legăturilor indestructibile de prietenie dintre popoarele Uniunii Sovietice și ale R.P.F. Iugoslavia au arătat că tratativele care au avut loc între conducătorii celor două țări au fost încununate de un mare succes și că rezultatul acestor tratative nu va întîrzia să exercite o influență hotărîtoare în evoluția întregei situații internaționale.

(Textul cuvîntărilor tovarășilor N. S. Hrușciov și I. Broz Tito se vor publica în numărul viitor al ziarului).

Vizita președintelui Tito la aerodromul „Kubinka"

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: Iosip Broz-Tito, președintele R.P.F. Iugoslavia, Edvard Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federative, Mialko Todorovici, membru al Vecei Executive Federative, Iacov Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croația, general locotenent Miloș Șumonia, șeful de cabinet al comandantului suprem, general-maior Milan Jejel, adjutant principal al președintelui și ceilalți membri ai delegației guvernamentale a Iugoslaviei, precum și Velko Miciunovici, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P.F. Iugoslavia în U.R.S.S. și colonelul Bogdan Mamula, atașat militar și al aerului al Iugoslaviei, au vizitat la 18 iunie aerodromul „Kubinka" din apropiere de Moscova.

Oamenii de stat ai Iugoslaviei au fost însoțiți de N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice, ministru al Apărării al U.R.S.S., N. M. Pegov, secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., P. F. Jigarev, mareșal principal al aviației, K. S. Moskalenko, mareșal al Uniunii Sovietice, A. I. Antonov, I. A. Serov, generali de armată, N. P. Firiubin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R.P.F. Iugoslavia, K. D. Levicikin, șef ad-interim al secției a 5-a pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și de alte persoane oficiale.

Pe aerodromul „Kubinka" oaspeții de onoare au urmărit zborurile efectuate de avioane cu reacție — de vînătoare și de bombardament.

Au avut loc de asemenea exerciții de pilotaj individual și în grup de înaltă măiestrie.

In Egipt zile de sărbătoare națională

CAIRO 19 (Agerpres). — La 18 iunie în Egipt a avut loc într-un cadru festiv sărbătoarea națională — Ziua independenței și a Republicii.

La 18 iunie a avut loc o solemnitate în zona Canalului de Suez care a fost eliberată în întregime de trupele engleze de ocupație. La solemnitatea înălțării drapelului egiptean care a avut loc la Port-Said, au luat parte membrii Consiliului revoluționar de conducere și ai guvernului, în frunte cu primul ministru, Gamal Abdel Nasser.

In sunetele imnului național, Gamal Abdel Nasser sărută drapelul egiptean și în aclamațiile entuziaste ale asistenței care scanda „Trăiască libertatea", „Trăiască independența!" îl înalță pe clădirea clubului naval de unde a fost evacuat ultimul detașament englez.

Părăsind Port-Said-ul conducătorii guvernului egiptean s-au îndreptat spre Ismailia unde, pînă nu de mult, se afla statul major al trupelor engleze de ocupație. La Ismailia a avut loc o impunătoare paradă militară urmată de un mare miting la care a luat cuvîntul primul ministru Gamal Abdel Nasser.

Uniunea Sovietică duce o politică de pace și prietenie față de țările din Orientul Apropiat și Mijlociu — a declarat D. T. Șepilov

CAIRO 19 (Agerpres). — TASS transmite:

Insoțit de Fuad Galal, de E. D. Kiselev și de alte personalități, D. T. Șepilov a vizitat la 18 iunie centrul social Berneșt (din apropierea orașului Cairo) — unul din focarele noii culturi a Egiptului. Țăranii veniți din satele învecinate l-au salutat cu căldură pe ministrul sovietic al Afacerilor Externe.

La centrul social Berneșt D. T. Șepilov a rostit o cuvîntare în care se spune printre altele:

Uniunea Sovietică duce o politică de pace și prietenie față de țările din Orientul Apropiat și Mijlociu. Această politică nu decurge din considerente vremelnice sau tactice, ea fiind o expresie a bazelor politicii externe sovietice. Fiind adversari principali ai colonialismului, noi am rupt pentru totdeauna cu politica colonialistă sub orice formă încă din primele zile ale constituirii statului sovietic.

Apoi D. T. Șepilov a declarat:

„Uniunea Sovietică nu caută pentru sine nici un fel de avantaje speciale nici în Orientul Apropiat nici în vreo altă regiune a lumii.

Nu căutăm în altă parte surse de îmbogățire pentru noi. Avem suficiente bogății proprii și vrem să trăim prin propriile noastre mijloace. De aceea țările arabe pot conta pe Uniunea Sovietică ca pe un prieten dezinteresat, credincios și sigur.

După cum știți, Uniunea Sovietică ia împreună cu celelalte țări iubitoare de pace măsuri hotărîte și eficace în direcția micșorării încordării internaționale, a efectuării reducerii generale a înarmărilor, a lărgirii legăturilor și contactelor între personalitățile din diferite state. Această activitate a și dat rezultate pozitive evidente pentru oricine. Sîntem convinși că menținerea și consolidarea păcii corespunde intereselor tuturor popoarelor, inclusiv ale popoarelor din cele două țări ale noastre. Noi știm că atît în fața Egiptului cît și în fața celorlalte țări arabe se ridică în prezent în întreaga lor amploare sarcini foarte complexe în domeniul construcției de stat, în dezvoltarea economiei naționale, în renașterea și avîntul culturii lor naționale cu tradiții milenare.

Permiteți-mi să declar pe baza experienței dobîndite din practica construcției noastre că toate aceste greutăți și primejdii nu sînt deloc de neînvins. Aceste greutăți pot fi pe deplin învinse dacă popoarele, guvernele știu pentru ce luptă, cunosc scopurile pe care vor să le atingă și dacă se desfășoară cu adevărat forțele creatoare ale poporului. Un proverb arab spune: „găsește-ți un tovarăș de drum înainte de a porni la drum; găsește-ți un vecin înainte de a construi casa".

In actualele condiții ale avîntului țărilor independente din Apus cît și în Răsărit a unui mare număr de state puternice, prietene arabilor, care se pronunță pentru pace și colaborare sinceră între popoare, voi aveți tovarăși de drum buni cît și vecini buni. In aceste condiții sînt cu atît mai puține greutățile și primejdiile care ar putea stăvili elanul vostru patriotic și nobil.

Dar înfăptuirea planurilor construcției interne, a planurilor avîntului multilateral și ale ridicării statului egiptean pe care vi le-ați propus și despre care vorbiți cu o mîndrie firească necesită asigurarea păcii și securității popoarelor.

In continuare D. T. Șepilov a vorbit despre creșterea prestigiului Egiptului pe plan internațional.

Uniunea Sovietică a fost și este împotriva amestecului în treburile interne ale altor state. Formele orînduirii sociale și de stat sînt o chestiune a poporului însuși, a fiecărei țări, deși noi, marxiștii, sîntem convinși că în virtutea legilor interne imuabile ale dezvoltării sociale, toate țările vor ajunge la socialism, fiecare cu particularitățile ei istorice caracteristice.

Uniunea Sovietică a fost și este pentru asigurarea posibilităților unei dezvoltări libere, independente, suverane a țărilor Orientului, pentru respectarea riguroasă de către toate puterile a principiilor corespunzătoare ale Organizației Națiunilor Unite.

Noi luăm măsurile corespunzătoare în această direcție și vom lupta prin toate mijloacele și pe viitor pentru a obține aceasta. Se înțelege de la sine că îmbunătățirea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și statele occidentale nu are loc și nu poate avea loc pe seama bunelor noastre relații cu țările arabe, cu prietenii noștri din Orient. Să nu-și facă nimeni iluzii în această privință. Să tindem spre întărirea continuă a prieteniei și frăției dintre popoarele egiptean și sovietic".

Deschiderea celei de a V-a conferințe internaționale a energeticienilor

VIENA 19 (Agerpres). — La 17 iunie la Viena a avut loc într-un cadru festiv deschiderea celei de-a V-a conferințe internaționale a energeticienilor. La lucrările conferinței iau parte aproximativ 3000 de specialiști — reprezentanți oficiali a 46 țări membre ale Conferinței Mondiale de energetică și observatori din partea cîtorva țări care nu sînt membre ale acestei organizații internaționale. Printre observatori figurează pentru prima oară un reprezentant al Republicii Populare Chineze.

Participanții la conferință au fost salutați de T. Körner, președintele Republicii Austriece. După ceremonia de inaugurare au luat cuvîntul membri ai Comitetului executiv al Conferinței Mondiale de energetică — reprezentanți ai Angliei, Franței, R.F. Germane, U.R.S.S. și S.U.A.

A. S. Pavlenko, prim-locțiitor al ministrului Centralelor Electrice al U.R.S.S., vicepreședinte al Comitetului executiv, a adresat cuvinte de salut participanților la conferință. Apoi el a mulțumit pentru ospitalitate lui Theodor Körner, președintele Republicii Austriece.

La 18 iunie au început lucrările secțiilor tehnice ale conferinței.

Baloane aeriene pe teritoriul R. D. Germane

BERLIN. — După cum se anunță în presă, în noaptea de 16 spre 17 iunie organizațiile de spionaj vest-germane au lansat pe teritoriul sectorului democrat al Berlinului baloane aeriene cu manifeste și literatură de propagandă cu un conținut dușmănos la adresa R.D. Germane. In unele locuri baloanele au avariat clădirile.

Anumite puteri doresc slăbirea Indiei și a altor țări din Asia — declară Nehru

DELHI 19 (Agerpres). — China Nouă transmite: Luînd cuvîntul la un miting în localitatea Rohtak din statul Pundjab, primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru, a avertizat poporul indian asupra primejdiei ce îl amenință din partea unor țări străine, care ar dori să slăbească India și alte țări din Asia ațîțînd discordia în sînul acestora.

Nehru a declarat că unele ieșiri violente care au avut loc recent în India reprezintă încercări premeditate din partea forțelor reacționare și a unor anumite puteri de a abate poporul indian de pe calea spre socialism. Intr-un moment cînd India a început ofensiva împotriva sărăciei, anumite cercuri interesate au încercat să abată atenția poporului de la problema principală care este lichidarea nedreptăților sociale și economice.

TELEGRAMĂ

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite următoarea telegramă adresată de K. Voroșilov, N. Bulganin și N. Hrușciov, regelui Muhammed Zahir, Șahul Afganistanului:

Majestății Sale
REGELUI MUHAMMED ZAHIR
Șahul Afganistanului

KABUL

Majestate,

Am aflat cu mare părere de rău de boala dv.

In numele întregului nostru popor și în numele nostru personal vă urăm din toată inima însănătoșire grabnică.

Cu sinceră stimă,
K. Voroșilov
N. Bulganin
N. Hrușciov

Moscova, 18 iunie 1956

Eforturile sovietice merită simpatie și înțelegere — a declarat vicepreședintele Indiei

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: Dl. S. Radhakrishnan, vicepreședinte al Republicii India, care se află în vizită la Moscova, a rostit la 18 iunie o cuvîntare la posturile de radio și televiziune din Moscova.

Prieteni! Sînt fericit că am avut posibilitatea să petrec cîteva zile la Moscova și să mă întîlnesc cu conducătorii voștri. Cred că în Uniunea Sovietică se deschide o nouă pagină. Atît în interiorul țării, cît și dincolo de hotarele ei, se observă schimbări importante. In țară se constată o atmosferă de destindere și se poate circula și gîndi mai liber.

Și în relațiile internaționale se pot observa mari schimbări. Recunoașterea curajoasă a greșelilor trecutului, încheierea tratatului cu Austria, care a dat libertate și independență Austriei, reglementarea litigiului cu Iugoslavia, înapoierea către Finlanda a bazei sovietice Porkkala-Udd, dizolvarea Cominformului, reducerea forțelor armate și continuarea dezarmării — toate acestea dovedesc un mod nou de a aborda rezolvarea problemelor internaționale. Dacă alte puteri nu recunosc acest lucru, dacă nu urmează acestă linie, mi-e teamă că nu au o atitudine justă față de ele însele, nici față de Uniunea Sovietică și chiar pot purta răspunderea pentru continuarea „războiului rece", cursei înarmărilor și orientarea spiritelor spre un conflict care în acest secol termonuclear ar fi catastrofal. In actuala criză, eforturile sovietice merită simpatie și înțelegere.

Profit de acest prilej pentru a mulțumi președintelui Voroșilov și celorlalți membri ai guvernului sovietic pentru amabilitatea și ospitalitatea lor. Aș vrea să le transmit lor și întregului popor sovietic un salut frățesc, prietenesc din partea poporului indian.

La Kremlin s-a deschis consfătuirea unională a lucrătorilor pe tărîmul științelor agricole

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite: La 19 iunie s-a deschis la Moscova în sala mare a Kremlinului consfătuirea unională a lucrătorilor pe tărîmul științelor agricole. V. V. Matkevici, ministrul Agriculturii al U.R.S.S., a prezentat raportul asupra sarcinilor științelor agricole în îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

La consfătuire participă peste 2.000 de persoane: oameni de știință, specialiști în agricultură și creșterea animalelor, colhoznici, lucrători din S.M.T.-uri și sovhozuri, conducători ai organizațiilor sovietice și de partid de ținut, regionale și republicane.

La conferința, care va dura cîteva zile, au sosit de asemenea oaspeți din R.D. Germană, Polonia, Romînia, Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria, Mongolia, Coreea.

Plecarea unor unități sovietice din R. D. Germană

Călăuzit de țelurile înalte ale întăririi păcii între popoare, guvernul sovietic a luat inițiativa efectuării unei importante reduceri a forțelor armate ale Uniunii Sovietice și anume cu 1.200.000 de oameni în afară de reducerea forțelor sale armate cu 640.000 de oameni din anul 1955. Prin această nouă și importantă inițiativă U.R.S.S. a demonstrat încă o dată că ea este un luptător sincer și consecvent pentru pace.

Se desființează o serie de divizii, diferite brigăzi. Soldații de ieri pleacă în Donbass și Kazahstan, în Siberia și Orientul Îndepărtat — în regiunile unde șantierele pașnice au nevoie de mii și mii de brațe pricepute.

In 24 de ore

MOSCOVA. — In dimineața zilei de 19 iunie a părăsit Moscova plecînd la Alma-Ata vicepreședintele Indiei Sarvapalli Radhakrishnan, care a vizitat Moscova timp de 4 zile. El intenționează să facă o călătorie prin Uniunea Sovietică și să viziteze Kazahstan, Uzbekistan, Azerbaidjan, și orașul Kiev, capitala Ucrainei.

SUHUMI. — La 17 iunie a sosit la Suhumi, venind din Baku, alteța sa regală emirul Seif Ul-Islam Muhamed El-Badr, prințul moștenitor al Yemenului, cu persoanele oficiale care-l însoțesc. In dimineața zilei de 18 iunie oaspeții din Yemen au plecat cu o șalupă la capul Pitunda, iar de aci cu automobilele spre lacul Rița.

BONN. — La 18 iunie a sosit la Bonn președintele Republicii Indonezia, Sukarno. Sukarno va rămîne în R.F. Germană pînă la 26 iunie. Sukarno și persoanele care-l însoțesc au fost primiți de cancelarul Adenauer.

VIENA. — La 17 iunie, delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S., condusă de M. P. Tarasov, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a vizitat Parlamentul austriac. La 18 iunie delegații sovietici au vizitat o serie de întreprinderi din capitala Austriei, iar în a doua jumătate a zilei au plecat în Austria superioară, în orașul Linz, unde sînt situate cele mai mari uzine metalurgice din țară.

LONDRA. — In Camera Comunelor a fost citit în prima lectură un proiect de lege prezentat de deputatul laburist Fenner Brockway, care prevede condamnarea discriminării rasiale sub orice formă în Anglia.

NEW YORK. — După cum anunță agenția Associated Press 13 țări ale Asiei și Africii — membre ale O.N.U. — au cerut oficial la 18 iunie convocarea unei ședințe a Consiliului de Securitate pentru examinarea problemei algeriene.

PARIS. — Luni seara a sosit la Paris trenul special cu colectivul Teatrului Național „I. L. Caragiale" din București, care va da o serie de reprezentații în cadrul Festivalului Internațional de artă dramatică care se desfășoară la Paris între 14 mai și 18 iulie.

SOFIA. — La 18 iunie a avut loc o întîlnire prietenească între conducători ai partidului comunist și membri ai guvernului bulgar cu colectivul Teatrului academic de artă din Moscova, Mhat — „Gorki" care se află la Sofia.

BELGRAD. — La 17 iunie, pe aerodromul Zemun, a avut loc un mare miting aviatic — parada Uniunii aviatice a Iugoslaviei. La paradă au asistat Aleksandr Rankovici, vicepreședinte al Vecei Federative Executive, Moșe Pjade, președintele Skupșcinei populare federative a Iugoslaviei și alte personalități iugoslave.

MOSCOVA. — Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. anunță cu profundă durere moartea acad. Vladimir Afanasievici Obrucev, eminent savant sovietic în domeniul geologiei și geografiei, renumit explorator, erou al muncii socialiste, care a survenit la 19 iunie a.c. în cel de al 93-lea an al vieții.

Din experiența organizațiilor de tineret frățești

In primele rînduri în munca spre o viață prosperă la sate

Vladimir Vedra
secretar al Comitetului Central al C.S.M.

Agricultura țării noastre trece printr-o perioadă de transformări cu adevărat istorice. Din zi în zi iau naștere noi cooperative agricole, care formează baza marii producții agricole socialiste. Un număr din ce în ce mai mare de țărani săraci și mijlocași își dau tot mai mult seama de avantajele indiscutabile pe care le prezintă marea producție agricolă mecanizată — singura cale care duce cu adevărat spre o viață prosperă la sate.

Al doilea Congres al Uniunii Tineretului Cehoslovac (C.S.M.), care a avut loc în cursul anului trecut, a subliniat cu tărie faptul că tineretul țării noastre trebuie să participe activ la marea operă de transformare socialistă a agriculturii.

In cursul ultimilor ani, Uniunea Tineretului Cehoslovac a dovedit mai mult ca oricînd că ea este un factor important în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor puse de partid pentru transformarea socialistă a agriculturii. In fiecare an organizația noastră a mobilizat tineretul cehoslovac pentru a veni în ajutorul țăranilor, al fermelor de stat și al S.M.T.-urilor în timpul secerișului, al lucrărilor agricole de primăvară, vară și toamnă. In vara anului trecut, 4.270 de echipe de tineret au răspuns apelului Comitetului Central al C.S.M. venind în sprijinul cooperativelor în timpul secerișului și la transportarea grînelor. Tinerii din întreprinderi, din școli și centre de ucenici au venit de asemenea în ajutorul agriculturii construind cu mult entuziasm ferme, grajduri, crescătorii de porci și crescătorii de păsări. Astfel, la inițiativa secției C.S.M., tinerii din centrul de ucenici din Nachov au ajutat 16 cooperative agricole în construirea unui ansamblu de instalații comune pentru vite.

In decursul ultimilor ani, mulți dintre cei mai capabili conducători ai cooperativelor agricole unice au fost promovați din rîndurile tineretului sătesc. Unul dintre ei este Zd. Linhart, tînărul președinte al cooperativei din Pricovy, care conduce cooperativa sa într-un mod exemplar. Sîntem de asemenea mîndri de succesele tractoristului Iosif Scheiner, decorat cu Ordinul Muncii, de tractoristul Jaroslav Cesmak distins cu medalia „Merite pentru construcție", de tînăra conducătoare de combină M. Szieglova, purtătoare a Ordinului Muncii, cu inginerul inovator Burian și cu mulți alți tineri care lucrează după cele mai noi metode. Ei constituie un exemplu în muncă și activitatea de fiecare zi pentru întregul tineret cehoslovac.

Succesele obținute de Uniunea Tineretului Cehoslovac la sate nu înseamnă totuși că noi ne putem culca pe lauri. Dimpotrivă, Uniunea noastră de tineret are încă multe sarcini de îndeplinit în cadrul luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii. In etapa actuală, una din sarcinile cele mai importante ale C.S.M. este de a lua parte activă la traducerea în fapt a Directivelor partidului și ale guvernului pentru a asigura dezvoltarea și creșterea serioasă a producției agricole în următorii 2-3 ani. Sarcina C.S.M. este de a atrage mase și mai mari de tineri în munca pentru transformarea socialistă a agriculturii noastre și de a conduce aceste mase spre înfăptuirea acestui scop. Sarcina organizației noastre este să explice sistematic și cu răbdare tineretului de la sate întreaga importanță a transformărilor socialiste de la țară, să arate că nu există alt drum posibil care să ducă la bunăstarea maselor de țărani, la o creștere substanțială a producției agricole decît drumul cooperației în producția agricolă.

Organizația noastră a obținut rezultate bune acolo unde a reușit să orienteze pe tineri spre îndeplinirea liniei juste a partidului. In comuna Rutice, districtul Blansko, tinerii au format o echipă de ajutor pentru țăranii care muncesc în sectorul individual. Echipa a funcționat în toată perioada secerișului iar tinerii au ajutat la făcutul și legatul snopilor de grîu, au organizat treierișul de noapte. Băieții și fetele din Rutice au efectuat astfel mai mult de 3000 ore de muncă. In cursul acestei activități tinerii nu au încetat să discute cu țăranii muncitori despre avantajele cooperativei. Rezultatul acțiunilor lor a fost că după seceriș o cooperativă agricolă unică a fost înființată în comun. Chiar și acest exemplu este destul de grăitor pentru a demonstra că tineretul nostru poate realiza multe lucruri folositoare creării cooperativelor acolo unde munca organizațiilor de bază este bine condusă.

Tinerii de la sate au sarcina de a lupta pentru introducerea celor mai noi metode de lucru în agricultură. In această privință Uniunea Tineretului Cehoslovac este mîndră de înregistrarea unor succese frumoase. Astfel, în districtul Tret, colectivul tinerilor crescători de porci a obținut o creștere rapidă a greutății animalelor aplicînd metoda tovarășului Chourikov folosind o serie de alimente lichide. Rezultatele atinse de acest tînăr colectiv de crescători conduși de tovarășa Milada Honskova au fost examinate de Academia de Științe agricole care a confirmat că este vorba într-adevăr de o îngrășare record și că metoda utilizării alimentelor lichide este o aplicare creatoare a metodei Chourikov în condițiile țării noastre.

Una din sarcinile importante ale C.S.M. la sate este de a veghea ca tineretul să ducă o bogată viață culturală. In fiecare an, în satele noastre mii de tineri sînt încadrați în diverse cercuri politice. Frecventarea acestor cercuri îi ajută pe tinerii să-și dea seama de răspunderea lor pentru găsirea soluțiilor celor mai nimerite în cele mai grele probleme pe care le ridică munca la sate.

Cercurile de lectură reprezintă o altă formă de educație atrăgătoare. Celor ce activează în aceste cercuri li se decernează insigna „Iulius Fucik", care reprezintă pentru cel ce o poartă angajamentul moral de a lupta pentru ridicarea nivelului material și cultural al populației de la sate. Secțiile Uniunii Tineretului Cehoslovac acordă de asemenea o mare importanță organizării mai judicioase a timpului liber al tineretului. In colaborare cu organizațiile culturale rurale, noi îndemnăm tineretul să reia vechile tradiții populare, carnavalurile etc. Astfel, activitățile secțiilor C.S.M. devin mai variate și mai atrăgătoare pentru păturile largi de tineri.

Stațiunile de mașini și tractoare sînt pionii mecanizării agriculturii în Cehoslovacia. CSM-ul are un mare rol în munca S.M.T.-urilor, deoarece marea majoritate a celor ce lucrează în aceste stațiuni sînt tineri. Din această cauză organizația noastră, în colaborare cu Ministerul Agriculturii, se ocupă de calificarea a mii de tinere cadre de tractoriști, de conducători de combine, de mecanici și de alți specialiști pentru S.M.T.-uri. In anul trecut, mai mult de 6000 de tineri și tinere au urmat cursurile de pregătire. O parte dintre ei au intrat în stațiuni, iar ceilalți au participat la munca cu tractoarele în echipele de noapte, în timpul secerișului și al campaniei de toamnă. Munca C.S.M. în stațiuni este concentrată asupra centrelor de brigăzi de tractoare din fiecare sat. Grupe de muncă ale C.S.M. sînt constituite în aceste centre și servesc ca bază pentru activitatea politică a tineretului din întreg centrul. Grupele de muncă ale Uniunii Tineretului îi învață pe tinerii tractoriști să-și îndeplinească conștiincios sarcinile, să întrețină în bună stare mașinile. Ele sînt motorul întrecerii pentru economia de carburanți și organizează viața politică și culturală a tinerilor tractoriști. Centrele brigăzilor de tractoriști veghează de asemenea la întărirea legăturii între tinerii muncitori din stațiunile de mașini cu tinerii țărani individuali, cu cei din cooperativele agricole creînd între ei un spirit de colaborare creatoare. In cadrul acestei colaborări, tinerii tractoriști și mecanici ajută cooperativele și pe țărani să-și repare mașinile agricole, adeseori ei îi ajută să-și mecanizeze producția și iau parte activă la viața politică a satului.

Pentru a contribui la dezvoltarea întrecerii în stațiunile de mașini și tractoare, Comitetul Central al C.S.M. a lansat o chemare la întrecere între tractoriști și centrele brigăzilor de tractoare. A cîștiga steagul este o onoare la care aspiră toți tinerii. Și toți muncesc cît mai bine pentru a îndeplini și depăși planul și a merita onoarea de a conduce un tractor care poartă steagul de fruntaș. Intrecerea a îndemnat pe mulți tineri tractoriști să dea un randament maxim în munca de lucrare a solului. Astfel, tractoristul Pribyl de la S.M.T. Znoymo (regiunea Brno) în cursul lucrărilor de toamnă a arat cu tractorul său S 80 mai mult de 1000 de hectare.

Nenumărate sînt exemplele care arată cît de prețios e aportul tractoriștilor la înflorirea și dezvoltarea agriculturii noastre. Astfel, brigăzile tineretului lucrează pe o suprafață ce cuprinde mai mult de 120.000 hectare de pămînt. Din cele 40.000 hectare lucrate anul trecut la fermele de stat mai mult de 20.000 hectare au fost date în grija brigăzilor de tineret. Și peste tot unde lucrează brigăzile, muncile de primăvară și cele de seceriș au fost terminate la timp și în bune condițiuni. Remarcăm în special munca deosebit de fructuoasă de la Jenim, unde brigada de tineri de la fermele de stat a primit o suprafață totală de 968 hectare de pămînt. Cîmpurile fermei fiind acoperite de pietre a împiedicat utilizarea mijloacelor mecanice. Incă înainte de începerea lucrărilor de primăvară, brigada a curățat de pietre o întindere de 400 hectare pămînt arabil. Brigada a pregătit cu grijă și la timp pămîntul pentru semănăturile de primăvară. Ea a terminat semănăturile la data planificată avînd totodată grijă de grîul de toamnă, de livezi și de plantarea pomilor.

Sarcinile Uniunii Tineretului Cehoslovac la sate sînt mari și pline de răspundere. Noi depunem eforturi pentru a mobiliza la îndeplinirea lor întreg tineretul de la sate. Tineretul Cehoslovaciei crește și-și dezvoltă capacitățile, înconjurat de grija Partidului și a statului. El a întîmpinat cel de al II-lea plan cincinal cu hotărîrea fermă de a contribui cu toate forțele la dezvoltarea continuă a cooperativelor agricole, convins că acestea sînt garanția unui viitor fericit pentru tînăra generație de la sate, ca de altfel pentru întreg poporul muncitor.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.56.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3152 — 52